Planinski popotnik

19. Prosinec 2006

številka 15, letnik XII

Avtor fotografije: Gašper Jalen

Planinsko društvo Šoštanj 19 04

Planinsko društvo Šoštanj

2006

JANUAR Prosinec

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

FEBRUAR Svečan

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

MAREC Sušec

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

APRIL Mali Traven

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

MAJ Veliki Traven

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

JUNIJ Rožnik

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

JULIJ Mali srpan

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

AVGUST Veliki srpan

P	T	S	Č	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

SEPTEMBER Kimavec

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

OKTOBER Vinotok

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

NOVEMBER Listopad

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

DECEMBER Gruden

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

2007

JANUAR Prosinec

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

FEBRUAR Svečan

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

MAREC Sušec

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

APRIL Mali Traven

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

MAJ Veliki Traven

P	T	S	Č	P	S	N
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

JUNIJ Rožnik

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

JULIJ Mali srpan

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

AVGUST Veliki srpan

P	T	S	Č	P	S	N
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

SEPTEMBER Kimavec

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

OKTOBER Vinotok

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

NOVEMBER Listopad

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

DECEMBER Gruden

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

3,2,1 ... gremo!

Spet smo z vami! Ste nas kaj pogrešali? Ste že čakali, kaj vam bo Planinski popotnik prinesel novega? Kam vas bo povabil?

Tudi tokrat vam bo na svojih straneh ponudil že znane prispevke: od poročil, kaj se je v katerem odseku dogajalo v preteklem letu, kaj so počele planinske skupine, s svojih popotovanj in »hribolazenj« se nam oglašajo naši člani, govoril vam bo o varstvu narave, vam predstavil planinsko literaturo in vas seveda povabil na vse naše akcije in izlete, ki jih imamo v načrtu za leto 2006. Vabljeni, da se nam pridružite.

Hkrati vas ponovno vabimo, da pri ustvarjanju našega/vašega glasila sodelujete tudi vi. Pišite o doživetjih v gorah ali pošljite fotografijo. Veseli bomo vsakega prispevka in seveda objava vam v naslednji številki ne uide.

Čim več lepih doživetij in varnih korakov v hribih in dolini v letu 2006 vam želim. Upam, da tudi s PLANINSKIM DRUŠTVOM ŠOŠTANJ. Pojdite z nami!

Andreja

Rastlinstvo v gorskem svetu

Prvi učenjaki ali raziskovalci so v naše gore začeli hoditi v 18. stoletju za prvopristopniki (lovci, pastirji, itd.). Večina raziskovalcev je bila naravoslovcev, predvsem botanikov, ki so raziskovali rastlinstvo. Med njimi velja omeniti A. Scopolija in Franca Hohenwarta. Njihovo raziskovalno žilico so v gore vabile predvsem živopisane gorske cvetice. Seveda pa poleg njih v gorah najdemo tudi druge vrste od mahov, lišajev, praprotnic, grmičevja, dreves itd.

Rastlinstvo se z naraščanjem nadmorske višine in spreminjanjem rastnih pogojev oz. ekoloških faktorjev (temperatura, vlažnost, svetloba, ...) spreminja in prilagaja okolju, da lahko preživi. Tako imajo rastline na izpostavljenih pobočjih in strminah blazinasto rast (triglavska roža). Rastline na melišču imajo izredno dolge, močne korenine (julijski mak, alpska madronščica). Pri travi živorodna latovka se iz semena že na sami rastlini razvije mlad brstič, ki pade na tla in tam raste naprej.

Spreminjanje rastlinske odeje z nadmorsko višino glede na spremembo ekoloških faktorjev poteka v obliki pasov, za katere so značilne posebne rastlinske združbe.
Ti pasovi so:

- **spodnjegorski pas**: med 400 m (500 m) in 1200 m (1300 m) nadmorske višine; zanj so značilni bukovi gozdovi, podrast (črni teloh, turška lilija) cveti zgodaj spomladi;

- **zgornjegorski pas**: 1200 m (1300 m) do 1500 m (1600 m) n. v., to je območje smreke, v višjih legah več macesna, tu pridemo do gozdne meje (gozd kot strnjen sestoj se končuje), v tem pasu je tudi večina naših pašnih planin; tu najdemo kranjsko lilijo, pogačico, ...);
- **visokogorski pas**: konča se z gozdno mejo, više od njega je le še drevesna meja, nad katero niti posamezna drevesa ne uspevajo več; zgornja gozdna meja je v Sloveniji najpogosteje na višini med 1600 in 1800 metri;
- **subalpinski pas**: nad 1800 m oz. nad gozdno mejo; prevladuje ruševje, naletimo tudi na kakšno posamezno drevo (viharnik), srečamo tudi še polgrme (npr. dlakavi sleč in slečnik), od rož tu najdemo različne vrste sviščev, lepi jeglič;
- **alpinski pas**: nad 2000 metri; rastlinstvo je tu še posebej prilagojeno, najdemo planiko, beli julijski mak, Sternbergov klinček;

- **subnivalni pas**: pas pod mejo večnega snega in ledu, nad 2400 m, zanj je značilna nesklenjena rastlinska odeja s prevladujočimi nizkimi, blazinastimi rastlinami (triglavska neboglasnica), triglavska roža);
- **nivalni pas**: pas večnega snega in ledenikov, nad 2700 m, pri nas ga ni.

Kot prvi zavarovani rastlinski vrsti sta bila pri nas zavarovana planika (l. 1896) in Blagajev volčin (l. 1898). Druge zavarovane rastline so še npr. lepi čeveljc, velikonočnica, narcisa, murke, kranjski jeglič, avrikelj, tisa ...

Poznamo pa tudi rastline, ki so razširjene samo na določenih večjih ali manjših območjih in jih imenujemo ENDEMITI. Takšni rastlini sta pri nas **Frölichov svišč** (raste samo v Kamniško–Savinjskih Alpah) in **Kranjski jeglič** (raste v dolini Trebuše, v okolici Idrije, v Iškem Vintgarju, Borovniškem Peklu, pri Robu na Dolenjskem). Oba sta zavarovana od leta 1922.

Po Planinski šoli povzela Andreja Konovšek

Ohranjanje Kamniško-Savinjskih Alp in ustanavljanje regijskega parka

Gore ponujajo veliko. In še več, če jim je človek pripravljen prisluhniti. Gorska območja so življenjski prostor mnogih živalskih in rastlinskih vrst, ki so zaradi posebnih razmer še posebej občutljive. S prvimi zaščitenimi vrstami je človek začel razmišljati tudi o varovanju območij.

Za območje Kamniško-Savinjskih Alp je bila prva znana pobuda o zavarovanju že leta 1920 v imenu Odseka za varstvo prirode in prirodnih spomenikov. Od leta 1985 je to območje skupaj s Karavankami v državnih planih v obliki regijskega parka. Leta 1987 sta bila ustanovljena krajinska parka Logarska dolina in Robanov kot, ključni dogodek za uspešno upravljanje parka pa je bila leta 1991 s strani domačinov ustanovljena družba Logarska dolina d. o. o. V dobrih desetih letih je Logarska dolina dokazala, da sta varovanje narave in kulturne dediščine ter na drugi strani okolju prijazen razvoj v istem območju mogoča. To je bil leta 2002 navdih za širitev zavarovanih območij v Kamniško-Savinjskih Alpah. Tako sta Logarska dolina in CIPRA Slovenija, društvo za varstvo Alp, pripravili zgibanko z naslovom Prihodnost Kamniško-Savinjskih Alp, v kateri je predstavljena ustanovitev regijskega parka kot dobra izbira za prihodnost tega gorskega območja. Zavedati se je potrebno, da pod gorami živijo ljudje, ki si kruh služijo tudi s tradicionalnimi dejavnostmi. S parkom bi želeli ne samo ponuditi obiskovalcem pristno doživljanje naravnih in kulturnih lepot, pač pa tudi boljše možnosti tistim domačinom, ki bodo živeli v parku. V mnogih ljudeh je še vedno prisoten strah pred zavarovanimi območji, da to pomeni zgolj prepoved, kar pa je potrebno preseči. Park so namreč tudi ljudje, ki tam živijo, pasejo živino ...

Obstoječi predlog regijskega parka zajema občine Solčava, Luče, Kamnik, Preddvor in Jezersko. Območje sega v osrednji del pogorja, od Storžiča do Raduhe ter Zvoha in južnih pobočij Velike planine in Dleskovške planote do avstrijske meje. Predlog zajema zaščito območij, ki so z vidika gospodarjenja manj problematični. Praksa bo pokazala, ali bo v prihodnosti smiselno meje parka še širiti. Potekajo pa tudi pogovori z Občino Železna Kapla v Avstriji, kjer je ob slovenski meji že zaščiteno območje – Naravni rezervat Belska Kočna. Tudi to območje bi lahko vključili v regijski park tako, da bi bil to čezmejni park. To bi pomenilo korak naprej tako v načinu razmišljanja do ohranjanja narave kot do samega prekomejnega sodelovanja. Omenjene občine so že v letu 2004 podpisale pismo o nameri za sodelovanje pri trajnostnem razvoju na območju Kamniško-Savinjskih Alp, kar pa predvideva tudi ustanovitev parka. V letu 2006 je Ministrstvo za okolje in prostor zagotovilo nekaj sredstev, poleg tega je bilo tudi s strani evropskega programa INTERREG IIIA pridobljenih nekaj sredstev, kar končno pomeni svetle čase za uresničitev skoraj 100-letne želje. Potrebno pa bo veliko energije in sodelovanja vseh vpletenih, tudi planinskih društev, da bo park resnično služil svojemu namenu.

Za gornike in vse ostale obiskovalce tega gorskega območja bo to pomenilo predvsem večjo urejenost »vstopnih« točk v park, tako v infrastrukturnem kot informacijskem smislu. Območje Kamniško-Savinjskih Alp namreč ne premore nobenega informacijskega centra, ki pa je nujno potreben, ne samo eden, pač pa v vsaki dolini. Eden ključnih načinov varovanja narave je ravno vzgojno ozaveščevalna raven.

Dušan Prašnikar,
Sodelavec CIPRE Slovenija

Naravovarstvena zveza Smrekovec

www.smrekovec.net

Naravovarstvena zveza Smrekovec združuje društva, ki se zavzemajo za varstvo narave in trajnostni razvoj in delujejo na širšem območju Smrekovškega pogorja. Ustanovitev NZ Smrekovec je nadaljevanje naravovarstvenih prizadevanj, ki jih je v letu 2004 pričela projektna skupina civilne družbe za ohranitev Smrekovca. Z zvezo želimo spodbuditi lokalna društva in lokalno prebivalstvo k aktivni udeležbi pri snovanju trajnostnega razvoja in s tem k ohranitvi naše naravne dediščine.

Pobudo za ustanovitev zveze smo dali člani projektne skupine civilne družbe in sodelujoča društva v projektu **Ohranimo Smrekovec**. Na ustanovni skupščini, ki je bila 21. svečana 2005, smo člani ustanovnih društev: Planinsko društvo Šoštanj, Lovska družina Smrekovec in Savinjsko gozdarsko društvo pričeli s formalnim postopkom ustanavljanja naše organizacije. Kmalu po ustanovitvi se je v zvezo včlanilo tudi Planinsko društvo Velenje. Na prvi redni skupščini 4. malega travna 2005 smo izvolili člane organov NZ Smrekovec za mandatno obdobje 2005–2009, potrdili Statut NZ Smrekovec ter programske smernice za prvo mandatno obdobje.

Leto 2005 je minilo v znamenju urejanja formalnih postopkov, kljub temu pa smo izvedli že prvo delovno akcijo in pridobili donatorje za nov projekt. V začetku avgusta se je v Belih Vodah odvijal delovni tabor francoskih skavtov iz Toulousea. V aktivnosti delovnega tabora smo se vključili z organizacijo delovne akcije na Smrekovcu. Čistili smo zaraščeni pašnik na Krumpaški planini in pobirali smeti, ki jih neosveščeni obiskovalci narave puščajo na travniku pod planinsko kočo.

Projekt Zavzemi se za Smrekovec je program okoljskega izobraževanja, namenjen učencem osnovnih šol iz Šoštanja, Ljubnega in Črne na Koroškem. Donatorja projekta sta Veleposlaništvo Kraljevine Nizozemske in Ministrstvo RS za šolstvo in šport. Cilj projekta je vzgoja za odgovorno ravnanje z domačo naravno dediščino. Vsaka šola sodeluje s skupino 10-15 učencev, delo je organizirano v okviru krožka ali izbirnega predmeta. Učenci preučujejo dejavnike, ki vplivajo na spreminjanje narave, in iščejo vzroke njene ogroženosti. S pridobljenim znanjem bodo izdelali možne scenarije prihodnosti narave na Smrekovškem pogorju, ki bodo v obliki spletne igre predstavljeni na spletnih straneh. V okviru projekta smo za učence organizirali motivacijski dan na Smrekovcu, poleg učnega dela bodo učenci izdelali motive za razglednice, z mentorji pripravili mobilno razstavo, snemamo dokumentarni film, ...

V Naravovarstveno zvezo Smrekovec vabimo društva in podporne organizacije, ki se želijo pridružiti skupnim prizadevanjem za ohranitev narave in trajnostni razvoj.

S svojimi idejami in pobudami vabljeni k delovanju v NZ Smrekovec tudi posamezniki, ljudje dobre volje in ljubitelji narave!

Martina Pečnik

Prvi vtisi s škotskega višavja

Severozahodni del Škotske je samotna pokrajina blagih planot, nad katerimi se dvigujejo stožčaste gore, ostanki ognjeniških žil nekdanjih vulkanov. (Foto: Martina Pečnik)

Čeprav je bilo moje bivanje na Škotskem bolj študijske narave, sem jo kot zavedna članica PD Šoštanj rada mahnila tudi na kak planinski izlet. Osvajanje škotskih vrhov pa se kljub nižjim nadmorskim višinam in bolj položnim pobočjem ni izkazalo za nič kaj lažje od slovenskih vršacev.

Vrhove, ki presegajo višino 3000 čevljev (914,4 m) Škoti imenujejo **munro(s)** in se nekako štejejo za »goro« oz. za hrib večje težavnosti. Sicer je sama gorska pokrajina na Škotskem niz planot in koritastih dolin z jezeri, na zahodnem delu je hribovje bolj razgibano, pobočja so bolj strma in marsikje zanimiva tudi za plezanje. Večinoma se ime vsakega bolj izrazitega vrha prične z **Ben**, kar v galščini pomeni »vrh«. Enako je pri dolinah, ki imajo predpono **Glen**, in jezerih, pri katerih se ime začne z galsko besedo **Loch**. Ker je Škotska izredno redko poseljena dežela, je javno prometno omrežje le med glavnimi večjimi kraji. Za obisk odmaknjenih območij je potreben lasten prevoz ali sreča pri štopanju, v naravna območja pa se je ponavadi treba odpraviti kar peš. Za osvajanje kakega vrha si je tako včasih potrebno vzeti kar nekaj dni časa. Poti po hribih niso označene, niti posebej nadelane. Običajno slediš gozdnim cestam ali ovčjim stezam. Del obvezne opreme sta karta in kompas, na kar domačini neprenehoma opozarjajo vsakega obiskovalca. Največja nevarnost pri hoji

Pogled z grebena Aonach Eagach proti vasici Glencoe na zahodni obali. (Foto: Martina Pečnik)

Pogled z grebena Aonach Eagach proti notranjosti območja Grampian mountains. (Foto: Gudrun s Tirolske)

je velika verjetnost nizke oblačnosti oz. megle. Vreme se lahko hitro spremeni, predvsem v obmorskih predelih. Tako se izkušeni škotski planinci podajajo na pot v popolni bojni opremi – s spalno vrečo, kuhalnikom, hrano za nekaj dni, šotorom ipd. Pravijo, da moraš biti vedno pripravljen na to, da zaideš ali ostaneš zunaj kak dan dlje, kot si načrtoval.

Najbolj dostopen škotski vrh je zagotovo Ben Nevis (1344 m), ki je tudi najvišji vrh Velike Britanije. Po »turistični poti« iz Glen Nevisa je dosegljiv v dobrih treh urah. A je zaradi oceanskih vremenskih razmer in nepripravljenosti pohodnikov tudi vrh, ki terja največ smrtnih žrtev na Škotskem. Po podatkih lokalne reševalne postaje izgubi življenje na njegovih pobočjih v letnem povprečju osem ljudi. Vzroki smrti so podhladitve (zaradi prečute noči brez ustrezne opreme), zdrsi ali padci čez prepadno severno steno, ki se zgodijo v slabem vremenu. Hribolazenje po škotskih vrhovih tako zahteva precejšnje orientacijske spretnosti in pripravljenost na avanturizem v samotni severnjaški pokrajini.

Nekoliko bolj umirjeno pa je lahko pohodništvo po »čezvišavskih« poteh **(Highland Trails)**, ki ima na Škotskem dolgo tradicijo. Gre za poti, ki povezujejo glavne kraje in so v uporabi še iz časov, ko ni bilo vlaka ali avtomobila. Hoja po izbrani poti čez višavje traja več dni, lahko tudi teden ali dva. Te poti so dobro označene in urejene, speljane so po pobočjih glavnih vrhov, čez zanimiva naravna območja in skozi slikovite škotske vasice. Za posamezno pot je možno kupiti vodniček, ki vsebuje natančen opis poti, zanimivosti na poti in možnosti prenočitve, če le-ta ni v šotoru pod milim nebom. Hoja po teh poteh je pravi užitek za dušo in telo; škotska pokrajina rada deluje rahlo skrivnostno, če se temu pridružijo še srečanja z ostalimi popotniki, se pot sprevrže v pravcato romarsko vandranje. Na Škotskem je, kot drugod na zahodu, prepovedano hoditi po zasebnem zemljišču, vendar tukaj praviloma ne bi smelo biti težav. Če se pohodniki obnašajo primerno, se nihče z njihovo prisotnostjo ne obremenjuje. Domačini so veseli, da sploh koga srečajo, saj jih veliko živi odmaknjeno in samotarsko življenje. Pa tudi sicer se škotske nevladne organizacije borijo za zakonsko sprejetje svobodnega gibanja v naravi, kar je nekaterim območjem v Veliki Britaniji že uspelo.

Kljub mnogim razlikam z vidika planinstva pa imamo s Škoti vsaj eno podobnost. Po planinski turi namreč tudi oni radi zavijejo v lokalno gostilno, ki seveda po stari škotski navadi ne skopari s pestro izbiro piv. Če je v gostilni pravo vzdušje in muzika, se družba ne razide do jutranjih ur ...

Martina Pečnik

Nordkapp in polnočno sonce

Vedno me je vznemirjal pogled na zanimivo obliko Skandinavije. Spominjala me je na velikega medveda. Že dolgo sem si jo želela spoznati bolj od blizu, kaj skriva v sebi. Kjer je volja, je tudi pot.

Do prvega cilja, nemškega pristanišča Kiel, nas je ločil skoraj dan vožnje. Za popotniško privajanje smo si ogledali mesto, razprodaje, posedeli ob kavi in si privoščili kakšen sladoled. Proti večeru smo se vkrcali na trajekt, ki nas je po eni noči rezanja valov pripeljal do Goeteborga, največjega švedskega pristanišča. Od tam smo nadaljevali pot proti severu do kraja Svinesund, kjer smo prečkali norveški mejni prehod. Prispeli smo v norveško prestolnico Oslo, ki med drugim premore kar 22 športnih dvoran, 400 km smučarskih tekaških prog, 10 univerz in številne kolesarske steze. Ogledali smo si kraljevo palačo, mestno hišo in parlament. Očaral nas je park 94 človeških skulptur, ki ponazarjajo najrazličnejše življenjske trenutke od otroštva pa do pozne starosti. To je življenjski opus največjega norveškega kiparja Gustava Vigelanda.

Ogledali smo si slavni splav Kon-Tiki – (Sončni Tiki), zgrajen iz trsja, s katerim je Šved Thoralf Heyerdahl poskušal dokazati, da so Polinezijo najprej naselili južnoameriški Indijanci, ne pa ljudstvo iz Azije. S splavom je prečkal Tihi ocean, z ladjo RA II pa je preplul Antlantik.
O pomorski preteklosti Norveške pričajo tudi Nansenova raziskovalna ladja Fram ter muzej vikinških ladij iz 9. stoletja. Vik je stara nordijska beseda, ki pomeni zaliv, zatok. Torej so Vikingi živeli ob zalivih. Bili so prvotni prebivalci Skandinavskega polotoka, odlični pomorščaki in osvajalci. Na dolgih plovbah so bili roparji ali trgovci, odvisno od priložnosti. V 9. stol. so preplavili ves zahodni svet: Irsko, Grenlandijo, Dansko in Francijo (Normandijo).
Ob koncu pestrega dne smo si ogledali še skakalnico Holmenkollen. Pot nas je vodila preko največjega norveškega jezera Mjosa do kraja Hamar.
Obiskali smo skakalnico v mestu Lillehamer, kjer smo obudili spomin na zimske olimpijske igre iz leta 1994. Maihaugen je skrival park razstavljenih starih hiš (skansen park) iz doline Gudbrandsdal. V eni izmed hiš naj bi živel celo Peer Gynt, norveški epski junak. Pot nas je vodila po omenjeni dolini, poseljeni z značilnimi norveškimi kmetijami, kjer je ohranjeno še tradicionalno kmetovanje. Gojijo rž, oves, krompir in jagode. Žito je bilo še zeleno, sezona jagod pa se je ravno začela. Na tržnici so prav omamno dišale. Spoznali smo pravljična bitja trolle, ki pa so lahko dobra ali poredna. Lahko bi jih primerjali z našimi škrati. Lep je bil pogled na zaplate cvetočega ciproša, na razpotegnjene fjelle (tundre) deloma pokrite s platojskimi ledeniki, večinoma zamočvirjene planote. Vmes so se bohotili smrekovi in borovi gozdovi, medtem ko so v južnem delu prevladovali listnati gozdovi. Skrivenčene breze na severu so šepetale o svojem težkem življenju, posebno v zimskem času. Tudi številni snegobrani so pričali o resnosti snežnih razmer. Rastlina beli munec (konjska smrt) je tvorila preprogo na močvirnatih tleh in spominjala na sneg, ki tu zapade včasih že septembra.

Po letu 1960 je Norveška začela s prvimi črpanji nafte in postavljanjem naftnih ploščadi. Danes je vodilna ravno v tovrstni tehnologiji. Trondheim je eden od centrov visoko razvite norveške industrije, v srednjem veku pa je bil prestolnica Norveške. V mestni gotski katedrali Nidaros, zgrajeni iz kamna lojevca, so kronali takratne kralje. Tu so še lesena kraljeva rezidenca in zanimivi stari deli mesta z lesenimi hišami živih barv, najpogosteje oksidno rdeče. Nekoč skladišča na kolih so danes spremenjena v stanovanja ali lokale. Spoznali smo tudi, kako domiselni so Norvežani, ob vznožju strme ulice je bil nekakšen lift za vlečenje kolesarjev navzgor, seveda ne zastonj.
Ob pogledu na številne lesene hiše vsakdo lahko zaključi, da je les njihov najpogostejši gradbeni material, ki ga v naravi zlepa ne bo zmanjkalo. Gozdovi pokrivajo kar dobro četrtino ozemlja. Pa tudi vode jim ne manjka. Imajo veliko hidroelektrarn, ki dobro izrabljajo moč kratkih rek s strmim padcem.
Na poti čez Steinkjer, mimo kraja Mosjoen, smo z objektivi lovili skakajoče lososе, ki so se trudili po reki čez brzice, da bi prišli v zgornji mirnejši del, kjer se bodo drstili. Ko jih opazuješ, ne moreš verjeti, da jim bo uspelo. Nagon po drstitvi je očitno močnejši od samega toka reke.
Po celodnevni vožnji smo prispeli v nekdanjo trgovsko, danes industrijsko mesto Mo i Rana, ki leži ob fjordu Nordau. Bilo je tiho, kot večina njihovih mest.
Kljub vztrajanju sonca na nebesnem svodu vse do pol enajstih zvečer smo nevajeni dežele polnočnega sonca morali spat, kajti na-

slednji dan so nas čakale nove dogodivščine. Napotili smo se proti Lofotskim otokom. Lep je bil pogled na ledenik Svartisen. Lahko bi rekli, da je Norveška dežela, kjer se gorovje srečuje z morjem. Sredi gorovja Saltfjellet smo prečkali polarni krog severnega tečajnika, ki leži na 66° 33' zemljepisne širine. Za verodostojnost prekoračenja omenjene točke smo imeli možnost nakupa certifikata pri tamkajšnjem turističnem središču. Stvar je bila vredna 50 kron ali okrog 1.600,00 SIT.

Pot smo nadaljevali preko razgibane fjordske in gorske pokrajine do kraja Skutvik, od koder smo se s trajektom prepeljali v mesto Svolvaer na slikovite Lofotske otoke. Lofoti so najstarejši del evropske celine kot tudi celotna Skandinavija. Na 1800 km^2 živi okoli 27.000 prebivalcev. Večinoma se preživljajo z ribolovom. Tukaj turisti ne potrebujejo ribiških dovolilnic.

Da ne bi ubrali kar slovenske naglice, so nas na predpisano hitrost 80 km/h, opominjali številni radarji ob cesti, podobni ptičjim hišicam.

Naslednje jutro smo se s trajektom prepeljali do mesta Melbu na Alandskih otokih. Povezave s celino so slabe, zato je kralj Olav V. ukazal povezati čim več otokov z mostovi. Norveška vlada se močno trudi za ohranitev prebivalstva na otokih. Preživetje jim nudi ribiška industrija, zadnje čase tudi nekaj predelave nafte, turizem. Priljubljena oblika turizma je ogled kitov in tjulenjev s tako imenovanimi turističnimi ladjami hurtikgruten, ki nudijo turistom tudi hrano. To je nekakšen ribiški safari.

Ustavili smo se v mestu Tromso. Je največje norveško in hkrati najsevernejše univerzitetno mesto od polarnega kroga. Imenujejo ga tudi severni Pariz. Tukaj najdemo kar nekaj zanimivosti, kot so anglikanska arktična cerkev v obliki jader, center polarnih raziskav, polarni muzej, pomorski muzej Roalda Amundsena in še kaj bi se našlo.

Po celodnevni vožnji ob obalni cesti preko tunela Fatima, ki je speljan 212 m pod vodo in dolg 6870 m, smo prispeli v mesto Honningsvag. Od tu nas je do Nordkappa ločilo še dobrih 30 km.

Leta 1663 je neki italijanski župnik kot prvi turist obiskal Nordkapp. To leto se šteje tudi za prvi turistični obisk tega kraja. Cesta do Nordkappa je bila zgrajena v 50. letih, prej je bil dostop samo z ladjo. Na kopno se je bilo moč povzpeti po stopnicah, vklesanih v prepadno pečino nad Arktičnim oceanom.

Norveška je ekološko zelo osveščena. Zasneženih cest ne plužijo niti solijo. Jih samo steptajo. Vozijo z ježevkami. Asfaltna prevleka je zelo tanka. Posegi v naravo so zelo prijazni. Cestni useki so urejeni s predori, skrbno obnovljeni s prvotnim rastiščem.

Torej dan D je bil tu, 8. avgust. Osvojili smo najsevernejšo točko Evrope, Nordkapp (71° 10'). Sonce je zašlo ob 23.35. Pogled je bil veličasten, še toliko bolj, ker smo bili tokrat redki obiskovalci, ki jim je bilo dano gledati sončni zahod ob tej uri. Namreč, po pripovedovanju turističnih vodnikov je vreme navadno oblačno in za nameček še deževno. Tudi nas je poškropila rahla prha dežja, pa je bila bolj prehodnega značaja. Sonce je zopet vzšlo čez eno uro. Premagali smo 4210 km do Nordkappa. Za potrditev tega podviga smo od organizatorja prejeli vsak svoj certifikat. S tem je bila opravljena polovica naše poti po Skandinaviji.

Nato nas je pot vodila na jug norveškega dela Laponske v Karasjok, kulturni center Laponcev, in naprej na Finsko. Prebivalci se imenujejo Samiji oziroma Suomiji. V Karasjoku so leta 1971 ustanovili tudi prvi laponski parlament. Laponščina je ugrofinskega izvora, medtem ko so ostali skandinavski jeziki germanskega izvora. K ugrofinski jezikovni družini prištevamo še finščino. Laponci so narodna manjšina na Finskem. Predniki prihajajo izza Urala. Glavna dejav-

nost je reja severnih jelenov, ki je na Švedskem in Norveškem zakonsko izključna pravica Laponcev. Da gre za rejo, so nas prepričali ponosni jeleni, ki so se trumoma sprehajali ob ali preko ceste, seveda v naše veselje in manj prijetno srečanje za šoferje.
Kmalu po prečkanju norveško-finske meje, smo se ustavili pri svetem jezeru Laponcev, Inari. Ob tej neizmerni površini in spokojni tihotnosti bi lepo zazvenela laponska narodna glasba jojk, ki ima pridih meditativnosti. Jezero z okrog 3.000 otočki meri 1150 km2. Večinoma je zamrznjeno, včasih še junija. V finskem turističnem naselju Saariselka je bil ta dan naš postanek.
Po celodnevni vožnji v deželi tisočerih jezer smo prispeli v Kuusamo, ki leži ob ruski meji. Mesto šteje 20.000 prebivalcev. Tu so številna turistična naselja in počitniške hiše finskih veljakov. V Rovaniemiju smo obiskali Božička - dedka Mraza, kakor hočete. Naš obisk smo ovekovečili s skupinsko fotografijo. Skozi kamp poteka tudi severni tečajnik, ki smo ga najprej prestopili na Norveškem in ga prekoračili zopet na Finskem. Letališče v Rovaniemiju je uradno namenjeno Božičku. Sicer je to podjetje, ki skrbi za prodajo božičnih daril. Mesto se ponaša z moderno arhitekturo Alvarja Alte. Nedaleč od Rovaniemija v Kirkkonummiju je bil rojen še drugi znani finski arhitekt, Eero Saarinen.
Ker je Božiček že sprejemal darila in čestitke za daljni december, ki jih bo v našem imenu poslal, smo kljub avgustu veselo polnili poštni nabiralnik bodisi z darili, bodisi z božičnimi voščili za naše najbližje.
Dostava teh v Sloveniji ne bo tako enostavna kot na Finskem. Zakaj? Poštni avtomobili imajo pri njih volan na desni strani, da šoferjem ni treba izstopati, ko oddajajo pošto. Poštni nabiralniki so namreč nameščeni na desni strani cest.
Tudi Finsko pokrivajo nepregledne površine gozdov (breza, bor, manj smreke), bogata podrast (borovnice, brusnice, gobe, arktične robidnice). Nekaj od te podrasti smo spotoma tudi poskušali, borovnice in brusnice. Jurčke pa smo, žal, morali samo občudovati. Zaradi nesreče v nuklearki v Černobilu leta 1987 je bilo nekaj let prepovedano nabiranje gozdnih sadežev. Prebivalci teh gozdov so poleg losov še volkovi, lisice in medvedi. Ciproš, ki je na Norveškem bil še v polnem cvetu, je na Finskem že odcvetal. Pa tudi angelike ali divje kumne, ki jo imenujejo skandinavska palma, ni bilo več videti. Pokrajina je delovala umirjeno, tiho in nevsiljivo. Prav tako njeni prebivalci. Finci, ki so znan športni narod, imajo močno razvite različne zimske športe. Znan je rally tisočerih jezer v Jyvaskili. Naj omenim še smučarski Kuopio, mlajšo mesto z 98.000 prebivalci. Finska je pretežno protestantska kot Norveška in Švedska. Protestantizem so v 16. stoletju iz Nemčije prenesli tudi v Skandinavijo.
Jyvaskyla je kulturno in upravno središče srednje Finske. Tukaj je bila v 50. letih prva srednja šola, prva pedagoška akademija. Tudi znani arhitekt Alvar Aalto je bil nekdanji učenec te šole.
Ustavili smo se v Lahtiju in si ogledali tamkajšnje skakalnice. Iztek je podaljšan v kar velik plavalni bazen. Kljub naši jesenski opravi in nizkim temperaturam so se ljudje kopali. Lahti šteje 90.000 prebivalcev. Je industrijsko mesto. Ima velik zimski športni center in muzej smučanja. Mesto je znano po številnih kulturnih prireditvah. Leži ob jezeru.
Prestolnica Finske so Helsinki. Imenujejo ga tudi Rim severa. Mesto je na sedmih gričih, nastalo leta 1550. Šteje 500.000 prebivalcev. V razdalji ene milje ležijo številni otoki in zalivi.
Od 12. do 18. stoletja je bila Finska pod švedsko oblastjo. Potem pride pod Rusijo. 1917 postane neodvisna republika. Pred tem je Finska preživljala obdobje nenehnih vojn

in bojev z Rusijo, kasneje s Sovjetsko zvezo, vse dokler ni leta 1995 postala članica Evropske unije. V južnem delu živi švedska manjšina (7 % Švedov), zato imajo tudi dvojezične napise.

V Helsinkih je živel in deloval znani finski skladatelj Ian Sibelius, kateremu so v parku postavili tudi zanimiv spomenik orgelskih piščali in doprsni kip. Da so severnjaki mojstri vpletanja svojih arhitekturnih zamisli v naravo ali obratno, dokazuje v skalo grajena protestantska cerkev ali skalna cerkev. Kot vse protestantske tudi ta ni bila pretirano razkošna.
V Helsinkih je tiste dni potekalo svetovno prvenstvo v atletiki. Center je bil za promet zaprt, zato smo si atletski stadion in vrvež na njem lahko samo predstavljali. Čez cesto so bile razpete zastavice udeležencev svetovnega prvenstva. Tudi slovenska je bila med njimi. Iz avtobusa smo videli tekmo v hitri hoji.
V Helsinkih je tudi sedež elektronske industrije Nokie. Iz prvotne proizvodnje avtogum in škornjev se je preobrazila v svetovno znano podjetje elektronike, ki zaposluje 32.000 ljudi po vsem svetu. Kot celotna Finska, prav tako v Nokii veliko vlagajo v izobraževanje. Finska ima 21 univerz.
Nezadržno se je naša pot pomikala proti jugu. Zvečer smo izpluli iz Turkuja oz. Abuja, nekdanje prestolnice v času švedske vladavine. Tu je bil rojen svetovno znani olimpijec, tekač Pavao Nurmi, leteči Finec. Njegov spomenik stoji pred olimpijsko vasjo v Helsinkih. Po noči plovbe smo v sončnem, sobotnem jutru pristali v prestolnici Švedske, Stockholmu. Sprehodili smo se po starem delu mesta Gamla Stan. Ogledali smo si kraljevo palačo in menjavo straže. Obiskali smo Mestno hišo, znamenito stavbo, v katere zlati dvorani poteka vsakoletna elitna prireditev, podelitev Nobelove nagrade za literaturo, kemijo, fiziko, medicino in ekonomijo. Nobelovo nagrado za mir podeljujejo v Oslu, na Norveškem. Nagrade je v svoji oporoki predvidel švedski industrialec in izumitelj dinamita Alfred Nobel. Posamezna nagrada znaša okrog milijon dolarjev. Prvo so podelili leta 1901.
Ogledali smo si znamenito bojno ladjo Wasa, ki jo je dal zgraditi leta 1628 takratni švedski kralj. Zaradi premajhnega ugreza oziroma nepravilne statike in teže topov, ki jih je nosila, je že po dobrem kilometru plovbe potonila. Leta 1960 so jo po dolgoletnih prizadevanjih dvignili in postopoma restavrirali.
Kadar nam v Skandinaviji ni bilo preveč toplo, smo si v spomin priklicali samo njihove cene, ki letijo v nebo. Sladkala sem se z doslej najdražjo lučko za 800,00 SIT. Torej, zeblo nas ni. Tudi doma nas ne bo, saj se cena bencina lepo približuje skandinavski.
Preko ožine Oresund smo se iz Malmoeja prepeljali preko mostu na otok Lolland, od tam pa s trajektom v Putgarden v Nemčiji. Pot nas je vodila preko Hamburga, Hannovra in Avstrije domov. Skupaj smo prevozili 8400 km.
Kiitos, po finsko ali takk po švedsko bi rekla hvala vsem in vsemu za lepo in nadvse zanimivo potovanje po Skandinaviji, ki me je napolnilo z energijo in mirom, ki ti ju lahko vtisne samo bolj ali manj neokrnjena narava in umirjeni Skandinavci.

Zinka Moškon

Dolomiti za pokušino

Za avgust se mi je obetal začetek dolgo pričakovane službe, hkrati pa me je Gašper povabil na počitnice v Dolomite. Dilema? Ja, velika. Kar bo, pač bo, sem si rekla in čakala. Zmagali so Dolomiti.

Drugega avgustovskega dne sva malo po polnoči prispela v Cortino D'Ampezzo, si ogledala nočno panoramo in se nato odpeljala do prelaza Giau, kjer sva oba utrujena ob avtu razgrnila (ne postavila!) šotor in zaspala. Prebudilo naju je še sonce, kasneje pa so se od vsepovsod privlekli oblaki. Tako je prvotno načrtovana pot na Monte Pelmo odpadla. V Dolomite sva prišla z namenom, da obiščeva čim več ferat, zato nama sprememba plana ni najbolj dišala, a ... Odpeljala sva se na prelaz Fedaia, 2056 m. Tu sva pogledovala proti Marmoladi, a sva za ta dan raje izbrala sosednji zelen greben s krajšo in varnejšo potjo in ferato. Od prelaza sva se povzpela na Padon ter dalje do bivaka Bontadini, 2550 m. Tu je nastal problem. Začetek poti in ferate je vodil skozi ostanke vojaških rovov in ker nisva imela s seboj čelnih svetilk, nisva mogla niti začeti. Nujno sva potrebovala čelne svetilke oz. baterije, zato se je Gašper žrtvoval in se vrnil ponje na prelaz. Popolnoma opremljena in nahranjena sva skoraj dve uri kasneje vstopila v rove in nato v rošenju dežja nadaljevala pot po grebenu Spent. attr. Crepes de Padon proti ferati delle Trincce. Zaradi vse močnejšega dežja sva predčasno izstopila

Marmolada.

iz ferate in se zatekla vedrit k žičnici oz. koči Porta Vescovo. Ko je dež malo ponehal, sva jo mahnila kar nazaj v dolino do jezera Lago di Fedaia. Med dežnimi kapljami sva po svoje uživala tako, da sta naju prehiteli tudi Hrvatici, ki sva ju že prej srečala v ferati. Zvečer sva večerjala ob pogledu na Marmolado in tako je bil cilj za naslednji dan določen.

Zjutraj sva zaradi sumljivega vremena za nasvet povprašala žičničarja. Z odgovorom, da lahko pada dež/sneg ali pa ne, nama niso dosti pomagali. Na koncu so vendarle zaslužili, saj sva se odločila, da si privoščiva žičnico. Popeljala naju je do koče Pian dei Fiacconi 2625m, kjer sva pričela s hojo. Mimo koče Capanna al Ghiacciaio sva po nekaj minutah stopila na ledenik Pian dei Fiacconi. Nadela sva si ustrezno opremo za hojo po ledeniku ter nadaljevala pot mimo ledeniških razpok do stene. Po skalnem vzponu sva bila zopet na ledeniku, v megli kmalu prišla na vrh ter uzrla križ (tu skoraj na vsakem vrhu stoji križ). Stala sva na vrhu najvišjega dela Marmolade, na Punta di Penia, 3343 m. Tu je Andreja dosegla svoj najvišji vrh, jaz pa sem zaradi fotografiranja pozabil izvesti krst. Po okrepčilu v koči sva začela sestopati po ferati della Marmolada do škrbine Forcella ter nadaljevala pot preko ledenika. Občasno je rosilo. Po poti 606 mimo variante A.V.D. sva sestopila do izhodišča ob jezeru Lago di Fedaia.

Negotovo vreme se je nadaljevalo tudi tretji dan, zato sva v plan dala Piz Boe, 3152 m. Malo pred 7. uro sva štartala pod prelazom Sella na višini 2053 m. Skozi dolino Val Lasties in Valon del Fos sva prispela do koče Forcella Pordoi. Dolini sta naju spominjali na Grand Canjon, imela sva čudovito igro kozorogov in pojedla sva paket suhih marelic, ki so s prebavnimi motnjami popestrile naslednjih nekaj ur. V bližino koče Forcella Pordoi pripelje gondola, tako da je

bila pot od tu dalje preveč obljudena. Kot na romarski poti smo hodili v koloni. Kaj takega v hribih še nisva videla. Ima pa precenjena lahkost gondolske ture tudi slabe strani. Obiskovalci so neprimerno pripravljeni in nevajeni hoje v gorah, predvsem pa turistično opremljeni in oblečeni (kratke hlače, majhen nahrbtnik z nič kaj opreme in hrane). To se je odražalo tudi na vrhu, ko se je temperatura spustila na nič, pihal pa je tudi kar močan veter. Midva sva nase oblekla, kar sva imela in jo brž popihala nazaj v dolino. Do naslednje koče Piz Boe so se prebavne motnje še stopnjevale in vsaj jaz sem prekrižanih nog čakala v vrsti pred WC-jem. Sestopila sva po poti skozi dolino Val Lasties nazaj na izhodišče.

Piz Boe.

Dan sva zaključila s kuhanjem kosila – večerje na luštni mizici in klopeh z lepim razgledom. Zvečer sva se le še pripeljala do koče A. Dibona pod Tofane.

Tofano di Rozes, 3225 m, ki je bila najin cilj zadnjega dne, ste šoštanjski planinci že obiskali v letu 1997. Ta dan se naju je Bog le usmilil in nama naklonil lepo vreme ter čudovit razgled. Kar pozno sva se podala na pot proti Gallerie del Castelletto, kjer sva spet hodila skozi ostanke rovov v gori iz 1. svetovne vojne. V ferato Giovanni Lipella sva vstopila v največji gneči. Kljub zahtevnosti je ferata zelo dobro obiskana in planinci zelo dobro opremljeni. Brez čelade, plezalnega pasu in samovarovalnega kompleta tu (tako kot v drugih feratah) nimaš kaj iskati. Od Tre Dita naprej, kjer je večina planincev imela daljši počitek in malico, sva se brez postanka skoraj čisto sama »zagnala« proti vrhu. Vrh Tofane nudi krasen razgled. Ker je bil dan res brez oblačka, se je videlo daleč, pa še toplo je bilo, tako da sva podaljšala postanek in se z vrha vračala med zadnjimi. Sestopila sva po poti mimo koče Giussani ter mimo vojaškega naselja Monte Cantore nazaj na izhodišče.

Kljub kratkemu obisku sva doživela veliko lepega, preizkusila skoraj vse vremenske razmere in prehodila lepe poti in ferate – dovolj, da sva ob povratku vedela, da se tja še vrneva.

Andreja in Gašper

Ferata = feratta (it.) = zavarovana plezalna pot, obvezna oprema so čelada, plezalni pas in samovarovalni komplet ter dovolj izkušenj s hojo po zelo zahtevnih poteh; ferate so opremljene z jeklenicami, klini, lestvami ...

Južna Srbija 2005

Udeleženci s šoferjem ob mini avtobusu, s katerim smo prevozili celotno južno Srbijo.

Od 7. do 14. oktobra 2005 je Planinsko društvo Šoštanj s pomočjo PD Železničar iz Niša izvedlo planinski tabor za odrasle oz. osemdnevni izlet v južno Srbijo. Udeležilo se ga je 11 planincev. Kaj vse smo videli in doživeli:

- ogled mesta Niš, glavnega mesta južne Srbije,
- vzpon na Trem 1810 m, najvišji vrh Suve planine,
- vzpon na Midžor 2169m, najvišji vrh Srbije,
- ogled mesta Zaječar in njegovih znamenitosti (staro rimsko mesto Felix Romuliana ter Zlotska pečina),
- planinarjenje na Kopaoniku,
- vožnja s turistično ozkotirno železnico Šarganska osmica,
- ogled turističnega področja Zlatibor z obiskom etno vasice Sirogojno,
- ogled mest Užice, Čačak in Kraljevo (največji pravoslavni samostan v Srbiji – Žiče),
- vzpon na Kablar z fenomenalnim pogledom na meandre Morave,
- krajši ogled Beograda,
- vsak dan uživanje v kulinaričnih specialitetah srbske kuhinje ter
- uživali v gostoljubju domačinov.

V letu 2006 gremo v podobni zasedbi na potepanje po zahodni Bolgariji. Vabljeni zraven!

Avtor besedila: Bojan Rotovnik
Avtorji fotografij: Jani Gorjanc, Janez Kugonič, Miha Stele in Bojan Rotovnik.

V močnem vetru na vrhu Midžorja 2169m.

Mini cerkev v skalah pobočja Kablarja.

Šarganska osmica – turistična železnica.

V Čačku na malici ...

Del samostana Žiče.

Pri kosilu v bližini Zlatibora.

Na vrhu Kablarja, v ozadju meandri Morave.

Grande čevap – 1/2 kg mesa po osebi!

Planinska literatura

Slovenski založniki že vrsto let v začetku decembra organizirajo in izvedejo največji slovenski knjižni sejem. Tako si je mogoče na enem mestu ogledati vsakoletno slovensko knjižno produkcijo. Čisti užitek se je sprehoditi skozi stojnice, polne knjig. Tudi v letu 2005 sem se (iz navade, predvsem pa iz radovednosti) z osemmesečnim Majem odpravila v Ljubljano. Da ne bi užival, nisem podvomila niti za trenutek. Seveda sem imela prav in skupaj sva spoznala maskoto 'Nodija'.

Sama sem se z zanimanjem ustavila pri založbi Sidarta. Verjetno založbo poznate oziroma njihove vodnike, pa vendar naj povem, da je edina slovenska založba, ki je specializirana za izdajanje planinske literature (tudi Planinska zveza Slovenije vsako leto izda nekaj naslovov iz planinske tematike, vendar se kot založba ne pojavlja na knjižnem sejmu). Da bi v miru preštudirala, kaj je novega, sem domov prinesla njihov knjižni katalog. Še dobro, saj me je nekaj dni zatem poklicala Andreja in prosila, naj napišem kaj o novi planinski literaturi. Tako bom na tem mestu povzela knjižni katalog založbe Sidarta v upanju, da bom s tem šoštanjskim planincem olajšala pot do planinske literature.
Knjige oziroma vodniki založbe Sidarta se tako uspešno prodajajo, da je morala založba večino svojih knjig (nekatere tudi večkrat) ponatisniti. V letu 2005/2006 lahko izbirate med naslednjo bero knjig:

111 izletov po slovenskih gorah (Andrej Stritar)

V knjigi je opisanih 111 izletov v alpskem, predalpskem in sredogorskem svetu, predstavljenih pa je tudi nekaj privlačnih gorniških ciljev v Zahodnih Julijskih Alpah. Težavnostni razpon tur sega od lažjih izletov po označenih poteh do zahtevnih visokogorskih razpotij.

Julijske Alpe: Bohinjske gore (Tine Mihelič)

Prvi del tetralogije Julijskih Alp je pregledni vodnik po bohinjskih gorah. 50 izbranih ciljev nas popelje okoli jezera, na okoliške razglednike in planine ter na večdnevne ture po visokogorju s Triglavom na čelu.

Julijske Alpe: severni pristopi (Tine Mihelič)

V knjigi je opisanih 40 vzponov, ki po zahtevnosti segajo od razglednih sprehodov do zahtevnih brezpotij z izhodišči v Tamarju, Ratečah, Kranjski Gori, Gozdu Martuljku in Mojstrani. Poslastica knjige za zahtevnejše gornike je opis prečenja Julijskih Alp od Planice do Pokljuke.

Zahodne Julijske Alpe (Andrej Mašera)

Avtor je izbral 50 ciljev, ki se nahajajo večinoma na italijanski strani meje in po težavnosti segajo od lažjih nedeljskih izletov do zelo zahtevnih zavarovanih plezalnih poti. Knjiga je prevedena tudi v italijanščino.

Kamniško-Savinjske Alpe (Andrej Stritar)

Avtor je v novi izdaji, ki je nekakšna nadgradnja vodnika Grintavci – Južni pristopi iz leta 1995, zajel celotno področje Kamniško-Savinjskih Alp. Opisanih je 51 tur z glavnimi izhodišči v Logarski dolini, Matkovem in Robanovem kotu ter dolinah Kokre, Kamniške Bistrice in Črne.

Manj znane poti slovenskih gora (Vladimir Habjan)

Opisanih je 50 tur po brezpotjih in neoznačenih poteh, dodanih pa je tudi nekaj lažjih plezalnih vzponov. Ture zahtevajo izkušenega in samoiniciativnega gornika, ki se bo moral na poteh večkrat znajti sam in se zanesti na svoj orientacijski čut.

Zimski vzponi v slovenskih gorah (Vladimir Habjan)

Avtor pri vsaki turi predstavi značilnosti gore v zimskem času in opozori na morebitne težave ter nevarnosti, na katere lahko naletimo na opisani poti. 50 izbranih tur nas pozimi popelje na vrhove Karavank, Kamniško-Savinjskih in Julijskih Alp.

Slovenija: turnosmučarski vodnik (Igor Jenčič)

V knjigi je opisanih 70 najlepših in najzanimivejših turnih smukov v Sloveniji in zamejstvu. Poglavitna novost 2. dopolnjene izdaje so vpisi GPS točk koč, pomembnejših vrhov in orientacijskih točk, kar omogoča satelitsko navigacijo.

Mountaineering in Slovenia. Escursionismo in Slovenia (Tine Mihelič)

V tem vodniku je avtor zbral in za tuje obiskovalce priredil izbor lažjih izletov, ki reprezentančno predstavljajo slovenske gore. Angleška in italijanska verzija.

Vsi štiritisočaki Alp po običajnih smereh (Richard Goedeke)

Alpe zasluženo sodijo med enega izmed gorniško in plezalsko najpomembnejših področij našega planeta, zato ne čudi, da je bila knjiga Richarda Goedeke do sedaj prevedena že v šest jezikov in sodi med svetovne vodniške klasike. V knjigi je opisanih 61 vrhov in praviloma prvopristopniških ter najlažjih vzponov nanje.

Slovenija: športnoplezalni vodnik

Od prve izdaje vodnika leta 1994 je skupno število smeri naraslo s 1259 na 3200, število plezališč pa z 38 na sedanjih 79. V zadnji izdaji je predstavljenih 11 novih področij.

Plezališča brez meja: Trst - Slovenska obala - Istra

V vodniku je predstavljeno področje obalnih plezališč, ki ležijo v treh državah (Italiji, Sloveniji in Hrvaški). Gre za plezališča, ki se vlečejo od tržaškega Sesljana preko Ospa in Črnega Kala daleč v osrčje hrvaške Istre.

Pravljične poti Slovenije: družinski izletniški vodnik (Irena Cerar Drašler)

Knjiga se že v samem izhodišču razlikuje od ostalih vodnikov, saj je kombinacija ljudskih pravljic in pripovedk ter izletov, ki nas popeljejo do krajev, omenjenih v zgodbah. Primerno za družine z otroki. 70 izletov vodi k naravnim znamenitostim po vsej Sloveniji.

Z otroki v gore: družinski izleti (Andrej in Urška Stritar)

Prvi družinski izletniški vodnik pri nas. V knjigi je opisanih 77 ciljev, ki so prilagojeni izletom z otroki.

Naravne znamenitosti Slovenije (Peter Skoberne in Vladimir Habjan)

Knjiga je posrečena kombinacija vodnika in poljudnih opisov naših naravnih lepot in zanimivosti.

Izleti po ljubljanski okolici (Andrej Stritar)

Zadnji prenovljeni in dopolnjeni izdaji je avtor dodal 15 novih izletov. V knjigi je opisanih 65 izletniških točk v krogu približno 40 km okoli Ljubljane.

Veliki kolesarski vodnik po Sloveniji (Igor Maher)

Slovenska kolesarska biblija. V knjigi je opisanih 72 kolesarskih izletov po vsej Sloveniji v skupni dolžini 3200 km.

S kolesom po ljubljanski okolici (Peter Krajnc)

Ljubljana ima s svojo osrednjeslovensko lego na stičišču alpskega in dinarskega sveta izredne možnosti za gorsko kolesarjenje. V vodniku je opisanih 43 kolesarskih tur.

Štajerska in Koroška: gorskokolesarski vodnik (Peter Krajnc)

Štajersko-koroški konec Slovenije je eden izmed krajinsko najbolj pestrih in kolesarsko najbolj zanimivih predelov Slovenije. Avtor je izbral 40 tur, ki po težavnosti segajo od lažjih izletov, primernih za začetnike, do težkih in kondicijsko zahtevnejših tur za izkušene kolesarje.

Gorenjska: gorskokolesarski vodnik (Maks Vrečko)

V vodniku je predstavljenih 44 temeljito opisanih in premerjenih kolesarskih tur, ki bodo zadovoljile tako ekstremiste kot bolj ljubiteljsko naravnane kolesarje.

Veliki dnevi (Stane Belak - Šrauf)

Stane Belak – Šrauf je bil eden izmed zadnjih predstavnikov t. i. herojskega alpinizma, ki je bil trd, brezkompromisen, skorajda nečloveško naporen in velikokrat na meji možnega. Alpinizem, katerega je živel, pa niso bili le izjemni dosežki, ampak predvsem izjemne zgodbe. Zgodbe o hoji po robu.

Klic gora (Tine Mihelič)

Ko se je jeseni 2004 Tine podal na načrtovano potepanje po grebenih Pihavca, s katerega se, žal, ni vrnil, je doma na svoji pisalni mizi pustil dokončano besedilo knjige Klic gora. Knjiga nam prav toliko kot o Tinetovi alpinistični poti, polni zgodb, pove o stanju duha v slovenskem alpinizmu minulih štirideset let.

50 zavarovanih plezalnih poti (Andrej Mašera)

V knjigi so opisane vse pomembnejše z jeklenicami in klini zavarovane plezalne poti v slovenskih gorah in zamejstvu. Prva tovrstna knjiga pri nas.

Julijske Alpe: Gore nad Sočo (Andrej Stritar)

V knjigi je opisanih 60 izletov, ki po težavnosti segajo od lahkih dolinskih sprehodov do zahtevnih in le za izurjene gornike primernih trentarskih brezpotij. Vodnik je posvečen enemu najbolj divjih in morda najlepših delov Julijskih Alp.

Seznam planinske literature je kar dolg, kajne?! Za vsakogar se najde kaj zanimivega: pohodnike, gornike, izletnike, plezalce, kolesarje. Vsem želim veliko užitkov v raziskovanju naše lepe Slovenije, predvsem pa srečno pot!

P.S. Kogar pa zanima, kaj je novega pri Planinski zvezi Slovenije, naj spomnim, da so vse novosti (ki jih ni malo) predstavljene v njihovem mesečniku Planinski vestnik.

Brina Zabukovnik Jerič

Učbenik PLANINSKA ŠOLA

predstavitev

UVOD

Planinsko šolo v slovenskih gorah poznamo od leta 1961. Program planinskega opismenjevanja omogoča novincu kakovosten vstop v planinstvo kot način življenja. V njem se prepletajo vsebine za varnejše in doživetij polnejše gibanje v gorah. Planinska šola je osnovno merilo usposobljenosti za dosego nadaljnjega planinskega strokovnega znanja in nazivov.

Gibanje v gorah obsega izlete, pohode, ture, planinska orientacijska tekmovanja, turno smučanje in tabore. Planinska šola je pot k poglobljenemu teoretičnemu znanju in obvladovanju praktičnih veščin, ki izhaja iz stoletne tradicije planinske organizacije. Na to pot se lahko odpravimo s planinsko skupino, z vodnikom ali sami. Kar je pri branju Planinske šole najdragocenejše, so ure tišine, povezane z gorami, ki nas usmerjajo k varnejšemu samostojnemu gibanju v vseh letnih časih in vseh življenjskih obdobjih.

MNENJE RECEZENTA (dr. Stanislav Pinter)

Slovenska planinska literatura je postala bogatejša za publikacijo, ki jo upravičeno uvrščamo med temeljna planinska dela. Gre za učbenik z naslovom **Planinska šola**. Je končni izdelek večje skupine avtorjev z različnih področij planinske dejavnosti. Zbrane vsebine v učbeniku pravzaprav predstavljajo **planinsko abecedo**, ki bi jo moral poznati in po možnosti čim bolje obvladati vsakdo, ki se odpravlja na izlet ali turo v gorsko pokrajino. Cilj planinske šole je namreč **usposobiti** obiskovalce gorskega sveta **za varnejše samostojno gibanje** v gorah.

Planinska šola kot osnovni program usposabljanja v slovenski planinski organizaciji ima že več kot štiridesetletno tradicijo. Polovica tega časa je pretekla, preden je leta 1983 izšla prva samostojna, za tisti čas zelo pregledna in uporabna knjiga z naslovom Planinska šola, ki je vsebovala teze, učno snov in vprašanja za preverjanje znanja. Njen urednik se je že takrat zavedal, da imamo »... sodoben in kvaliteten vzgojno-izobraževalni program, ki ga lahko primerjamo s podobnimi programi najrazvitejših alpskih dežel. ... ne mislimo pa, da je do-

končen. Oblikovanje in dopolnjevanje gradiva bosta potrebna še naprej.«

Vsebina programa planinske šole se je medtem stalno dopolnjevala, saj so se izvajalci sproti odzivali na najnovejše strokovne, znanstvene in tehnične dosežke ter na dinamične družbene spremembe ob koncu tisočletja. Vendar pa je do izdaje novega učbenika moralo preteči nadaljnjih dvajset let. Izziv je bil očitno prezahteven za posameznika. Obsežnost obravnavane tematike in omejeno globinsko poznavanje številnih strokovnih področij zahtevata izključno timski pristop. Po drugi strani pa takšen projekt pomeni velik finančni zalogaj. Šele z uvrstitvijo Planinske šole na seznam nacionalno pomembnih programov usposabljanja na področju športa so bila zagotovljena tudi potrebna finančna sredstva za natis novega učbenika.
Z vsebinskega vidika ta publikacija natančno sledi v praksi preizkušenemu modelu planinske šole, katerega okvir določa njen predmetnik. Le-ta predvideva tri večje tematske sklope, v katerih – in med katerimi – se posamezne teme smiselno dopolnjujejo. Ker imajo le-te zelo različen obseg, je bila nujna dodatna členitev na poglavja in podpoglavja, ki so hierarhično urejena po decimalni klasifikaciji.

Nazornost zapisanega besedila povečujejo premišljeno izbrane in zelo sporočilne fotografije, skice, preglednice ter ponekod miselni vzorci. Posameznim avtorjem je uspelo pripraviti še poseben tematski okvir, v katerem bralca nevsiljivo opozarjajo na poglavitno sporočilnost teme.

IZ VSEBINE

1 KULTURNE IN SOCIOLOŠKE OSNOVE PLANINSTVA

1.1 Zgodovina planinstva in alpinizma doma in v svetu

Predstavljena je zgodovina obiskovanja gora doma in po svetu od Ötzija do slovenskih uspehov v Himalaji v zadnjih letih. Opisani so mejniki planinstva pred organiziranim planinstvom in razvoj v času organiziranega planinstva, pa tudi nekateri posamezniki in skupine, ki so zaznamovali zgodovino obiskovanja gora.

1.2 Planinska organizacija

Podpoglavje opisuje vez med obiskovalcem gora in planinsko organizacijo. Predstavljeni so poslanstvo in naloge planinske organizacije, način in oblike delovanja ter vpetost v družbeno okolje.

1.3 Planinske vrednote

Podpoglavje opisuje planinske vrednote, ki so nastale in obstale v stoletju organiziranega planinskega delovanja. Med najpomembnejše sodijo vzpodbujanje gibanja in zdravega življenja, varovanje gorske narave in odgovornost, povezana z izvajanjem planinstva. Poznavanje primerov dobre prakse je obveznost vsakega obiskovalca gora.

1.4 Gremo skupaj varneje v gore
Predstavljene so možnosti, ki jih daje planinstvo in jih ima v programu planinska organizacija.

2 PLANINEC, BIO-PSIHO-SOCIALNO BITJE

2.1 Prehrana v gorah
Podani so glavni podatki o hranilih (živilih). Posebej se omenjajo njihove delitve na posamezne (pod)skupine, njihove bistvene značilnosti ter njihov pomen in namen z več prehransko-energijskih vidikov. Posebej se omenja njihova združljivost bodisi kot seštevek ali zmnožek učinkovanj, ki so nato umeščeni v nekatere pomembnejše kažipote.

2.2 Družabnost
Druženja brez igranja si skoraj ni mogoče zamisliti. Igra pomeni sprostitev, druženje, učinkovito metodo učenja, sredstvo animacije in simulacije za življenje. Med igranjem se razbremenimo obveznosti in pozabimo na težave vsakdanjika.

3 PRVA POMOČ IN REŠEVANJE

3.1 Prva pomoč
Avtorja v poglavju opisujeta osnovni pristop k poškodovanemu ali obolelemu v gorah. Poudarek je na prepoznavanju nekaterih nujnih stanj, ki lahko resno ogrozijo zdravje in življenje. Obravnavata postopke prve pomoči, ki jih izvajamo na kraju nesreče.

3.2 Gorska reševalna služba
Slovenski gorski reševalci so povezani v GRS Slovenije. Poleg izobraževanja in usposabljanja članov so njihove poglavitne dejavnosti nudenje pomoči, iskanje in reševanje planincev in preventiva na območju gora in težko dostopnih terenov. Z znanjem in tehniko reševalci pomagajo tudi pri naravnih in drugih nesrečah.

4 GORSKO OKOLJE

4.1 Gorska pokrajina
Podpoglavje opisuje naravne in družbene prvine gorske pokrajine v Sloveniji in po svetu. Pojasnjena sta njihova medsebojna povezanost in součinkovanje, ki nam omogočata razumevanje sedanjega stanja in procesov v pokrajini. Na posameznih primerih je pojasnjen tudi vpliv znanja o gorski pokrajini na kakovostno izvajanje planinske dejavnosti.

4.2 Poznavanje in varstvo gorske narave
Življenje v gorah je prilagojeno surovim razmeram. Rastlinstvo je razporejeno v višinskih pasovih. Obiskovalca pritegne pisana odeja cvetlic, med njimi tudi endemiti. Gorski svet je bivališče redkih živalskih vrst. Ker smo planinci naravovarstveniki, spoštujemo ranljive ekosisteme gorskega sveta in njihovo krhko naravno ravnovesje.

5 RAZVEDANJE

5.1 Planinske poti
Planinske poti so pri nas označene s Knafelčevo markacijo, ki je okroglo dvobarvno znamenje – bela pika in rdeč kolobar. Glede na težavnost hoje so razdeljene v tri kategorije: lahke, zahtevne in zelo zahtevne. Slednje so na dolo-

čenih mestih opremljene s tehničnimi varovali (npr. klini, žičnimi vrvmi), ki omogočajo varen prehod zahtevnejših mest. Planinske poti so opisane v planinskih vodnikih ter zarisane na planinskih kartah.

5.2 Orientacija
Predstavljene so osnove orientiranja v naravi, ki jih mora poznati vsak obiskovalec gorskega sveta, da se lahko samostojno giblje. Opisani so različni načini orientacije, od najenostavnejših (z opazovanjem pojavov v naravi) do kompleksnih modernih (s pomočjo GPS).

6 NAČRTOVANJE TURE
6.1 Priprava na turo
Opisane so potrebne faze priprave na turo, tako da bo ta izvedena varno in prijetno. Bralec bo seznanjen s psihično, telesno, tehnično in organizacijsko pripravo, h kateri sodijo izbira cilja, sopotnikov, poti ter načina prevoza, rezervacije prenočišč in priprava opreme. Na koncu najdemo še obrazec načrta ture ter izvedbo in analizo ture.

7 VARNOST V GORAH
7.1 Vremenoslovje
Vremenski pojavi se dogajajo v razmeroma tanki plasti zraka, ki obdaja Zemljo. V prispevku so opisane glavne vremenske spremenljivke (sončno obsevanje, temperatura zraka, zračni tlak, veter, količina padavin ...) in vremenski pojavi (oblačnost, oblika padavin, megla, rosa ...). Predstavljene so osnove glavnih vremenskih dogajanj in razlik v vremenu in podnebju med ravninskim in gorskim svetom. Na kratko je opisan tudi postopek nastanka vremenske napovedi.

7.2 Nevarnosti v gorah
Opisane so delitve in vrste nevarnosti, načini, kako se jim izognemo in zmanjšamo tveganje, način razmišljanja v območju nevarnosti ter ravnanje ob nesreči. Posebej je obdelano poglavje o nevarnosti snežnih plazov. Seznanimo se s pogoji, ki lahko sprožijo plaz, z načinom zmanjšanja izpostavljenosti, z obnašanjem v plazu in s tovariško pomočjo.

8 BIVANJE V NARAVI
8.1 Osebna in tehnična oprema
V članku sta opisani osnovna osebna in tehnična oprema, ki ju potrebujemo za varno gibanje po gorskem svetu. Počutje in varnost na turi sta močno odvisna ravno od opreme. Pomembno je, da opremo, ki jo imamo, znamo tudi pravilno uporabljati. Vedno mora biti v skladu s sposobnostmi in znanjem posameznika, zahtevnostjo ture in letnim časom.

8.2 Gibanje v gorah
Obdelan je del osnov gibanja (predvsem hoja, manj plezanje) v planinah in gorah, v kopnem in v snegu ter osnovna uporaba planinskih palic, krpelj, cepina, derez, sedmih vozlov in samovarovalnega sestava.

Učbenik je izšel s podporo **Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji** in **Evropskih socialnih skladov**.

NAKUP UČBENIKA

Učbenik Planinska šola je izdala in založila Planinska zveza Slovenije v februarju 2005 v 1.500 izvodih. Maloprodajna cena učbenika v planinski založbi znaša **4.948 SIT** (člani PD s plačano članarino za tekoče leto imajo pri nakupu v Planinski založbi 10% popusta).

Nakup učbenika:
- osebno: Planinska založba PZS, Dvoržakova cesta 9, Ljubljana,
- po telefonu: 01/434-56-84,
- preko spleta: http://www.pzs.si/zalozba/knjiga.php?kat=5&literatura_id=151

S pesmijo v hribe

Notni zapis pripravila Blanka Rotovnik

Smo šoštanjski planinci

Besedilo: Majda Železnik
Melodija: po Ljudskem napevu

AKTIVNOSTI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ V LETU 2006

DATUM	AKTIVNOST	ZVRST	ZAHTEVNOST	ORG.	VODJA* IN VODNIKI
7. januar	Udeležba na pohodu Rogla (1517 m) – Osankarica	pohod	lahka pot	VO	J. Drev, I. Rezman
21. januar	Gora Oljka (733 m) »Zdravju naproti« - udeležba na pohodu	izlet	lahka pot	VO	M. Hudej, A. Konovšek
11. februar	Paški Kozjak (1272 m)	izlet	lahka pot	VO	M. Pečnik, M. Pogorelčnik
25. februar	Peca (2126 m)	tura	zahtevna pot	VO	M. Kortnik, B. Rotovnik
3. marec	Redni letni občni zbor	/	/	UO	V. Stropnik in Z. Moškon
5. marec	Pohod po Trški poti (534 m)	pohod	lahka pot	VO	B. Mavsar in ostali vodniki
marec	Planinsko orientacijsko tekmovanje - PD Vinska Gora	POT	/	MO	Pododbor za orientacijo
april	Planinsko orientacijsko tekmovanje - PD Gornji Grad	POT	/	MO	Pododbor za orientacijo
11. marec	Polhograjska Grmada - Tošč (1021 m)	izlet	lahka pot	VO	A. Konovšek, J. Kugonič
2. april	Samoborsko gorje (Hrvaška)	izlet	lahka pot	VO	V. Stropnik, F. Vrabič
22. april	Limbarska gora (733 m)	izlet	lahka pot	VO	M. Kortnik, J. Kugonič
1. maj	Kobansko	izlet	lahka pot	VO	V. Stropnik, J. Drev, E. Drvarič

27. maj	**Pohod Od Kotelj do Belih Vod**	pohod	lahka pot	VO	F. Vrabič, M. Pogorelčnik, J. Grudnik
10. - 11. junij	**Smrekovec - Raduha (2062 m)**	tura	lahka pot	VO	F. Vrabič, I. Rezman
25. junij	**Pohod po Ravenski poti (710 m)**	pohod	lahka pot	VO	E. Drvarič, B. Mavsar, J. Grudnik
16. julij	**»VARNO V GORE« - skupni izlet šaleških PD**	izlet / tura	lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	VO	M. Kortnik, M. Hudej, B. Mavsar, A. Konovšek, J. Grudnik
29. - 30. julij	**Kanjavec (2568 m) - Lepo špičje**	tura	zelo zahtevna pot	VO	M. Pogorelčnik, J. Drev, M. Hudej
19. - 26. avgust	**Tabor mladih planincev (v sodelovanju s PD Velenje)**	tabor	različne zahtevnosti	MO	J. Kugonič in J. Grudnik
20. avgust	**Križevnik - Veliki vrh (2110 m)**	tura	zahtevna pot	VO	M. Kortnik, I. Rezman, J. Drev
2. - 3. september	**Škrlatica (2738 m)**	tura	zelo zahtevna pot	VO	M. Pečnik, I. Rezman, J. Drev, M. Pogorelčnik
24. september	**Pohod na Smrekovec (1577 m) – občinski praznik in Dnevi rekreacije 2006**	pohod	lahka pot	VO	V. Stropnik in ostali vodniki
29. september do 7. oktober	**Planinski tabor za odrasle v tujini - zahodna Bolgarija**	tabor	različne zahtevnosti	VO	B. Rotovnik in vodniki PD Železničar Niš
oktober	**Planinsko orientacijsko tekmovanje**	POT	/	MO	Pododbor za orientacijo
4. november	**Izlet v neznano**	izlet	lahka pot	UO	V. Stropnik, F. Vrabič
18. november	**Trdinov vrh (1178 m)**	izlet	lahka pot	VO	J. Kugonič, J. Grudnik
25. december	**Božični pohod na Sv. Križ (1051m)**	izlet	lahka pot	VO	J. Drev, V. Stropnik in ostali vodniki

* prvonapisani je vodja izleta/akcije

Legenda organizatorjev: VO - vodniški odsek MO - mladinski odsek UO - upravni odbor

Za udeležbo na aktivnostih PD Šoštanj sta potrebni ustrezna psiho-fizična pripravljenost in oprema.
PD Šoštanj si pridržuje pravico do sprememb datumov navedenih v seznamu.

Ažurna obvestila o aktivnostih Planinskega društva Šoštanj lahko najdete:
na spletnih straneh PD Šoštanj: http://www.pd-sostanj.si - na društveni oglasni deski na avtobusni postaji Šoštanj
na kabelski TV Šoštanja (C22) - v mesečniku LIST (Napovednik prireditev) - na portalu Šoštanj.info (http://sostanj.info)

Obrazložitev pojmov POHOD, IZLET in TURA

V seznamu aktivnosti PD Šoštanj za leto 2006 smo prvič uporabili tudi poimenovanje zvrsti posamezne aktivnosti. To je pomembno predvsem zato, da se lahko vsak posameznik pred prijavo seznani z osnovnimi elementi posamezne aktivnosti (dolžina, zahtevnost, način izvedbe ipd.) in se tudi na osnovi tega odloči, ali je določena aktivnost primerna zanj.

POHOD je organizirana aktivnost v naravi za večje število udeležencev, praviloma po lahkih poteh in z različno dolžino trajanja. Organizator pohoda (npr. PD) zagotovi vodnike in ostalo logistično podporo izvedbi množične aktivnosti v naravi. Z osnovno planinsko opremo in ustrezno psihofizično pripravljenostjo se lahko pohoda udeleži vsak planinec.

IZLET je nekajurna ali ves dan trajajoča hoja, smučanje, bivanje v gorskem svetu zaradi rekreacije, spoznavanja krajev in znamenitosti. Z osnovno planinsko opremo in ustrezno psihofizično pripravljenostjo se lahko izleta udeleži vsak planinec, saj so izleti praviloma fizično manj naporni in potekajo predvsem po lahkih poteh.

TURA je daljša, napornejša hoja, plezanje, smučanje z določenim ciljem. Za turo je praviloma potrebna tudi dodatna planinska oprema, saj poteka v težjih pogojih (zahtevnejše poti) ter je namenjena psihofizično bolje pripravljenim planincem.

Opisi izletov PD Šoštanj

ROGLA-OSANKARICA, Pohod po poteh Pohorskega bataljona, 7. januar

Vodnika: Jure Drev, Igor Rezman.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4-5 ur.
Oprema: planinski čevlji, pohodne palice, gamaše, sončna očala.

Kot že vrsto let se bomo udeležili pohoda v spomin Pohorskega bataljona, ki bo letos v izvedbi PD Zreče že 28. Pohod je na relaciji od Koče na Pesku (Rogla) preko Osankarice do vasi Kot, kjer se izlet, kar se tiče hoje, konča. K pohodu spada seveda tudi družabno srečanje v športni dvorani v Zrečah.

GORA OLJKA (733 m), »Zdravju naproti«, 21. januar

Vodnika: Miran Hudej, Andreja Konovšek.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 5 ur.

Letos se znova podajamo zdravju na proti na pohodu na Goro Oljko. Pot bomo seveda pričeli na AP Šoštanj in se po markirani poti podali na priljubljeni vrh. Povratek bo namenjen vandranju sem in tja.Vabljeni.

PAŠKI KOZJAK (1272 m), 11. februar

Vodnika: Martina Pečnik, Milan Pogorelčnik.
Zahtevnost poti: zahtevna pot.
Čas hoje: 6 ur.

Hojo po Šaleški planinski poti bomo pričeli v Vinski Gori, od koder se bomo podali po planinski poti čez Gonžarjevo peč. Odsek poti čez peč je nekoliko zahtevnejši, a dobro varovan z jeklenicami. Ponuja lepe razglede na južno obrobje Šaleške doline in nas hkrati hitro privede na rob planotastega sveta Paškega Kozjaka. Pri kontrolni točki Gonžar se priključimo poti, ki privede iz Šaleka in nadaljujemo proti Jurku in planinski koči na Kozjaku. Odtod se bomo mimo sv. Jošta spustili v Globoko ter pri Ramšaku sestopili v sotesko Hude luknje.

PECA (2126 m), 25 februar

Vodnika: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik.
Zahtevnost poti: zahtevna zimska tura.
Čas hoje: 8 ur.

Peca je šoštanjskim planincem znan dvatisočak, saj se nahaja tako rekoč preko hriba. Tudi organiziranih zimskih vzponov na ta koroški dvatisočak smo se udeležili že kar nekaj. A v letu 2006 se bomo na Peco podali izven časa množičnega zimskega pohoda. Natančen potek ture še ni znan in je odvisen od snežnih razmer. Vsekakor bomo vsaj enkrat prišli do Doma na Peci, za možni izhodišči pa smo izbrali dolino Tople ali naselje Podpeco. Katero koli pot pa bomo ubrali, se je potrebno zavedati, da nas čaka velika višinska razlika do vrha Pece, kratek dan in predvidoma snežne razmere, zato je tura namenjena zgolj psihofizično bolje pripravljenim planincem, ki že imajo izkušnje iz zimskih obiskov gora.

POHOD PO TRŠKI POTI okoli Šoštanja, 5. marec

Vodniki: Barbara Mavsar in ostali vodniki.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 4–5 ur.

Pohod po Trški poti spada v železni repertoar pohodov, ki jih organizira društvo. Pohod bo tako kot vsako leto doslej prvo nedeljo v marcu. Start pohodnikov je pri Ribiški koči med 8. in 9. uro.

POLHOGRAJSKA GRMADA (898 m) – TOŠČ (1021 m), 11. marec

Vodnika: Andreja Konovšek, Janez Kugonič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 6 ur.

Najvišji vrh Polhograjskih dolomitov je Pasja ravan, ki je komaj nekaj metrov višja od Tošča, a niti eden teh vrhov se po atraktivnosti ne more primerjati z Grmado. Grmada je najbolj razgleden vrh, ki nam ponuja eno lepših panoram Ljubljane, razgled do Kamniško-Savinjskih ter Julijskih Alp ... Je pa tudi zelo obiskana - predvsem spomladi in jeseni. Vse vrhove povezuje Polhograjska planinska pot. Mi bomo prehodili delček te poti in obiskali oba soseda Grmado in Tošč. Po kateri poti bomo vrhova osvojili, bova vodnika določila naknadno.

SAMOBORSKO GORJE, 2. april

Vodnika: Vlado Stropnik, Filip Vrabič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 5-6 ur.

Naravni park Žumberak - Samoborsko gorje je planinski masiv v srednjem delu zahodne hrvaške. Sekajo ga globoke potočne doline. Strmi obronki so obrasli z gozdovi, vrhovi pa so obraščeni s številnimi travniki in pašniki. Naletimo tudi na vinograde in vaške zaselke do nadmorske višine 800 m.
Naša pot nas bo vodila skozi mejni prehod Bregana do znanega hrvaškega mesta Samobor. Takoj zatem v ozko dolino Rudniska gradna do vasi Rude, kjer bo tudi izhodišče, torej pričetek našega pešačenja. Po dobri uri hoje bomo prispeli do planinskega doma Veliki dol, se malo okrepčali in se v nadaljevanju skozi zanimive gozdove, po lepih stezicah podali do naše naslednje točke planinskega doma Železničar in vrha Veliki Oštrc. Polni prijetnih občutkov se bomo v zgodnjem popoldnevu podali še do vrha Plešivice, od koder se nam bo razprostrl lep razgled po širni deželi lepe njihove. Sledil bo še zadnji del naše poti, ki nam bo postregel z blagim spustom do srednjeveškega gradu Okič, v bližini katerega nas bo čakal avtobus. PRIDITE, IMELI SE BOMO LEPO!

LIMBARSKA GORA (733 m), 22. april

Vodnika: Matej Kortnik, Janez Kugonič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 6 ur.

Vsi ste verjetno že kdaj videli cerkvico sv. Valentina, ki se mogočna kaže na gori nad Blagovico na poti v

Ljubljano ali še prej na poti iz Ljubljane, Ta se nahaja na naši desni strani in jo je videti že zelo od daleč. Morda niste vedeli, kakšno je ime gore ali pa se na Limbarsko goro niste imeli časa povzpeti, saj so vas čakali drugi opravki. No, tokrat se bomo nanjo gotovo povzpeli, pa ne iz doline Črnega potoka, ampak iz Trojan po Evropski poti št. 6 čez Golčaj, kjer stoji cerkvica sv. Neže. Pot ves čas poteka v območju grebena, ki je tudi meja med občinama Moravče (Moravška dolina) in Lukovica (Črni potok). Pot je, kljub temu da poteka v območju ene naših največjih prometnic, samotna in zelo prijetna. Ves čas nas spremlja gozd in pa razgledi nekaj časa proti jugu, nekaj časa proti severu. Najbolj nagrajeni pa smo na vrhu Limbarske gore, kjer se nam odpre čudovita panorama Kamniško-Savinjskih Alp in ostalega gorovja daleč naokoli. Limbarska gora je prvič omenjena leta 1156 v zapiskih o limbarskem gradu in limbarski gospodi. Znana pa je postala kasneje, ko so okoli leta 1667 na njej postavili cerkvico sv. Valentina, ki je hitro postala priljubljen romarski kraj. Zato so cerkvico leta 1735 povečali, dela pa so zaupali znanemu ljubljanskemu arhitektu Gregorju Mačku in takšno podobo ima cerkvica še danes, ko je tudi spomenik državnega pomena.
Vabljeni na spomladansko druženje po starih rokovnjaških poteh. Hoje je za 6 ur.

KOBANSKO, 1.maj

Vodniki: Vlado Stropnik, Jure Drev, Evgen Drvarič.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 6 ur.

Pot po Dravskem Kozjaku je vezna pot po obmejnem pogorju, ki se razprostira severno od Drave med Mariborom in Dravogradom. Zahodni del je Košenjak, neposredno nadaljevanje avstrijske Golice. Odrastki segajo do doline Mučke Bistrice. Vzhodno od tod je Kozjak.Njegovo južno pobočje imenujemo tudi Kobansko. V njegovem srednjem delu so med severnim in južnim robom široka in razgibana slemena, ki dajejo pokrajini videz planote. Tu ležijo najpomembnejši kraji Remšnik, Kapla, Gradišče.

Ker smo šoštanjski planinci v preteklih letih zahodni del prej omenjenega hribovja že prehodili, se tokrat odpravljamo na vzhod. Pot nas bo vodila severno od vasi Remšnik do cerkvice sv. Pankracija in naprej ob državni meji proti vzhodu, do krajevnega mejnega prehoda Remšnik. V nadaljevanju se bomo povzpeli na hrib Remšnik in se po njegovem dolgem slemenu spustili na mali obmejni prehod Kapla. Turo bomo, odvisno od vremena in razpoloženja, končali v vasi Gradišče na Kozjaku ali pa malo bližje v vasi Zgornja Kapla. Če se želite izogniti tradicionalnemu prvomajskemu pikniku, pojdite z nami in imeli se boste lepo.

OD KOTELJ DO BELIH VOD, 27. maj

Vodniki: Filip Vrabič, Milan Pogorelčnik, Jure Drev.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 7–8 ur.

Na pobudo Občine Šoštanj smo v lanskem letu prvič izvedli pohod Od Kotelj do Belih Vod. Osnova je literarna predloga Prežihovega Voranca, ki je v svojem delu Od Kotelj do Belih Vod opisal romarsko pot na binkoštni ponedeljek, ko je bil shod pri Sv. Križu.

Takole je začel svojo pripoved: »Hoja traja po malem ves dan – skorajda ves čas po višini okoli 1000 m.« Na svoji poti so preko Godčevega sedla dosegli Naravske ledine, mimo Križana prišli do Slemena in od tu naprej vse do Sv. Križa. Vabljeni!

SMREKOVEC–RADUHA (2062 m), 10.-11. junij

Vodniki: Filip Vrabič, Igor Rezman.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 6-8 ur/dnevno.

Tokrat se bomo organizirano podali v domače hribe. Greben Smrekovec–Raduha je zadosti dolg, da bomo turo izvedli v dveh dnevih. Za dobro vzdušje na poti pa bosta poskrbela vodnika. Mogoče nam tudi v teh krajih pokažeta kakšno novo pot in zanimivost.

POHOD PO RAVENSKI POTI, 25. junij

Vodniki: Evgen Drvarič, Barbara Mavsar, Jure Grudnik.
Zahtevnost poti: lahka pot.
Čas hoje: 5 ur.

Pohod po Ravenski poti je postal eden izmed tradicionalnih pohodov, ki jih prireja naše društvo. Vabljeni, da spoznate ali ponovno obiščete hribovje okoli nas.

VARNO V GORE – skupni izlet šaleških PD, 16. julij

Vodniki: Matej Kortnik, Miran Hudej, Barbara Mavsar, Jure Grudnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnost: lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot.

Tudi letos bo tradicionalno stekla akcija Varno v gore, ki jo skupaj pripravljamo planinska društva (Šoštanj, Velenje, Vinska Gora) iz Šaleške doline.

Akcijo organiziramo z namenom:

S koriščenjem javnega prevoza želimo opozoriti na ekološki odnos do gora. Naraščanje individualnega motornega prometa je namreč problem, ki se razširja že tudi v alpske doline. Želimo se pripeljati čim dlje in čim višje, da bo začetek našega vzpona kar se da udoben. Neredko se pripeljemo z več avtomobili, čeprav bi se lahko prilagodili in se peljali skupaj. Parkiramo izven urejenih površin – na zemljiščih domačinov, na gozdarski vlaki, na pašniku, tudi sredi rastišča divjega petelina. Takšnim ravnanjem bi se morali izogibati, saj s tem ne bomo razvili odgovornega odnosa do naših gora.

Udeležencem hočemo omogočiti mobilnost. S skupnim prevozom je namreč možno, da mesti začetka in konca ture nista enaki. Odločimo se za turo prečenja in sestopa v sosednjo dolino.

Predstaviti želimo hojo po gorah v organiziranih skupinah. Naši množični obiski gora imajo tudi svoje negativne učinke, med katerimi zaseda pomembno mesto povečanje števila nesreč v gorah. Za reševanje in preprečevanje nesreč skrbi Gorska reševalna služba Slovenije, k temu se po svojih močeh pridružujemo tudi vodniki PZS. Predvsem z osveščanjem ljudi o načelih varne hoje in s spodbujanjem k hoji v organiziranih skupinah.

Letos se bomo potepali po Karavankah, in sicer po gorah okoli zgornjega dela doline Tržiške Bistrice. To na severu zapira mogočen greben Košute, na vzhodu Stegovnik in Mali in Veliki Javornik in na jugu Storžič in Kriška gora. Poleg glavnih vrhov je tukaj še kar nekaj manjših. Dovolj, da bodo glavni vodniki vsake zahtevnostne ture našli zanimive cilje, ki bodo znani že v pomladnih mesecih, za prijetno druženje. Lepo vabljeni na vsako leto dobro obiskano skupno akcijo šaleških PD.

KANJAVEC (2568 m) – LEPO ŠPIČJE (2398 m), 29.–30. julij

Vodniki: Miran Hudej, Milan Pogorelčnik, Igor Rezman.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.
Čas hoje: 7-8 ur/dnevno.

Kanjavec je »vstal od mrtvih« z vzponom turnega smučanja. Izkazal se je namreč za prvovrsten smuški vrh. V poletni preobleki pa nima veliko obiska. Vse oči se željno obračajo k Triglavu in neprizadeto hite mimo njega, ki jim straži znamenite Hribarice na severu. Kljub Triglavovi premoči »pozabljeni« Kanjavec še daleč ni najmanjši med enakimi; že višina ga uvršča v ne preveč številno družino vrhov nad 2500 m visoko in je jamstvo za dolg in pester razgled.
Pravljična pokrajina Zgornje Komne ... to je namreč Zlatorogovo kraljestvo, skrivnostno in čudno bajno, da se noga upira stopiti v njegovo prostrano neznanko, skorajda v strahu, da se je gospodar medtem vrnil in bo stresel sveti srd na zahrbtnega in pohlepnega človeka. Z markirano potjo na Veliko

Špičje je pravljica razbita, vrata v zadnje kotičke Zlatorogovega svetišča pa brezbožno odprta; res pa je, da tako mikavnih poti, kot je povezava obeh pristopov na Veliko Špičje v eno turo ni nikoli preveč.

(Zelo) zahtevna pot bo potekala takole: Vrata-Luknja–Dolič-Hribarice-Kanjavec-Prehodavci (nočitev) (8 ur); Prehodavci-Veliko Špičje-Sedmera jezera-Komarča-Bohinj (7 ur).

KRIŽEVNIK (1909 m), VELIKA ZELENICA (2114 m), VELIKI VRH (2110 m), 20. avgust

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Rezman, Jure Drev.
Zahtevnost: zahtevna pot.
Čas hoje: 8 ur.

Dleskovška planota (po Dleskovcu 1965 m, ki leži približno na sredini) ali Veža, kot ji pravijo domačini, je za večino planincev zaradi nemarkiranih poti zanimiva bolj kot ugodno izhodišče za Ojstrico ali za k maši na Molički peči. Planinski pustolovci in pa turni smučarji pa jo imamo radi, saj ponuja zanimiva potikanja in raziskovanja, ki so v letnem času včasih nujno potrebna, da se rešimo iz labirinta ruševja, v katerega smo zabredli. Mi se bom skupaj odpravili na severozahodni greben planote, ki je tudi najvišji in ponuja lepe razglede na vršace vzhodnega dela Kamniško-Savinjskih Alp, kot so Ojstrica, Planjava, Krofička, dolini Robanovega kota in Podvolovjeka in gore severovzhodnega dela Slovenije. Iskali bomo stare pastirske poti, zanimive prehode in si izlet priredili našim željam, saj vodniki ta del pogorja dobro poznamo. Izlet bomo začeli na planini Ravne. Pot nas bo najprej vodila na staro in opuščeno planino Poljšak, od koder se bomo povzpeli na Križevnik. Od tam bomo nadaljevali v smeri severovzhodnega roba proti Veliki Zelenici mimo Poljskih devic (1879 m) in nato še na Veliki vrh. Od tod se bomo spustili na Sedelce (1840 m) in se tam odločili za varianto čez Dleskovec ali kar po markirani poti nazaj na planino Ravne, kjer bomo zašpilali našo klobaso. Hoje je 7-8 ur. Vljudno vabljeni na poletno potepanje po Veži.

ŠKRLATICA (2738 m), 2.-3. september

Vodniki: Martina Pečnik, Igor Rezman, Jure Drev, Milan Pogorelčnik.
Zahtevnost: zelo zahtevna pot.
Čas hoje: do 10 ur dnevno.

Škrlatica s svojimi 2738 metri nadmorske višine je drugi najvišji vrh vzhodnih Julijskih Alp in najvišja vzpetina grebenov med dolino Vrat in Pišnico. Staro mojstranško ime za Škrlatico je Suhi plaz, prevladalo pa je kranjskogorsko ime. Izvor tega imena ni jasen, bodisi izhaja dolomitskih rdečih sten, ki v poznem soncu škrlatno zažarijo nad Krnico, bodisi od Vandotovih zgod o Kekcu, kjer je vili Škrlatici odmerjena prav spodobna človekoljubna zgodba. Zaradi zahtevnosti poti bo tura dvodnevna in bo predvidoma potekala od Aljaževega doma v Vratih po zelo zahtevni poti na vrh. Sestop bo potekal na Pogačnikov dom na Kriških podih, kjer bi predvidoma prenočili. Naslednji dan bi se odpravili nazaj v dolino Vrat ali, če bo dopuščal čas, se še povzpeli na kakšen okoliški vrh na naši poti.

SMREKOVEC (1577 m), 24. september

Pohod ob občinskem prazniku in Dnevih rekreacije 2006
Vodniki: Vlado Stropnik in ostali vodniki.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 7 ur.

Pohod na Smrekovec je sedaj že postal stalnica v programu praznovanj občinskega praznika in hkrati Dnevov rekreacije. Start pohoda je pri gostišču Grebenšek. Pohodniki se nato mimo Homca, Luka, Brložnika in Doma na Smrekovcu povzpnejo na vrh Smrekovca in se nato po isti poti vrnejo. Vsako leto nas z golažem preseneti občina, Športna zveza Šoštanj nas preseneti z majicami, lovci pa nas pri Brložniku pričakajo s frajtonerico, čajem in pecivom.

ZAHODNA BOLGARIJA, 29. september – 7. oktober

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE
Vodja: Bojan Rotovnik.
Zahtevnost: več lahkih do zahtevnih tur in izletov.

PD Šoštanj poskuša vsako leto izvesti vsaj eno aktivnost v tujih gorah, predvsem z namenom, da šoštanjski planinci spoznavamo tudi druga evropska gorstva. V letu 2005 je bil s pomočjo vodnikov iz PD Železničar Niš izveden 8-dnevni planinski izlet po južni Srbiji, ki se ga je udeležilo 11 planincev iz PD Šoštanj. Videli in doživeli smo veliko, zato je bila sprejeta odločitev, da PD Šoštanj nadaljuje z večdnevnimi potepanji po tujih gorstvih.
Zato bomo v letu 2006 izvedli večdnevni izlet, tudi tokrat s pomočjo vodnikov PD Železničar Niš, in sicer v zahodno Bolgarijo, ki jo planinci iz Niša odlično poznajo.
Natančen program bo znan spomladi, a bo zagotovo vključeval:

- vzpon na najvišji vrh Bolgarije in Balkana, Musalo, 2925 m,
- obisk in ogled glavnega mesta Sofije,
- ogled enega izmed največjih pravoslavnih samostanov Rila,
- ogled nekaterih ostalih kulturno-turističnih znamenitosti zahodne Bolgarije in vsaj tri dni planinarjenja.

Prijave sprejemamo do 15. junija 2006. Število udeležencev smo zaradi logističnih in izvedbenih vzrokov omejili na 20. Večina udeležencev izleta po južni Srbiji je že najavila, da se bodo udeležili tudi izleta v Bolgarijo, zato pohitite s prijavami!

IZLET V NEZNANO, 4. november

Vodnika: Vlado Stropnik, Filip Vrabič.
Zahtevnost: lahka pot.

Izlet v neznano predstavlja nekakšen zaključek sezone izletov, ki jih prireja vodniški odsek društva. Izlet je lažje narave z manj hoje, kakšnim ogledom in veselim zaključkom, tako da je primeren za vse planince, simpatizerje, sponzorje, donatorje ... Ker pa je seveda to izlet v neznano, do konca dneva ni znano, kam in kod se bo potepalo. Prepričani ste lahko le v začetek in konec izleta, ki je kot običajno na AP Šoštanj.

TRDINOV VRH (1178 m), 18. november

Vodnika: Janez Kugonič, Jure Grudnik.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje:5-6 ur.

Tokrat bomo širili planinska obzorja na jugovzhodnem delu Slovenije. Spoznali bomo del hribovja Gorjancev, ki z najvišjim vrhom – Trdinovim vrhom (1178 m) meji na Hrvaško. Na poti bomo spoznavali povesti o Gorjancih, ki jih je zapisal Janez Trdina, ki je prepotoval to mehko, valovito pokrajino po dolgem in počez. Opazoval je življenje dolenjskega kmeta, njegove šege in navade, prisluhnil njegovi govorici. Vse, kar je slišal, je doma umetniško oblikoval in tako ustvaril čudovite bajke o tem lepem koščku slovenske zemlje. Na poti si bomo tudi mi ogledali izvir Gospodične in cerkev sv. Miklavža.
Pot je lahka in je primerna tudi za otroke in starejše. Skupno bo hoje 5-6 ur, torej manjka nam le še obilo dobre volje in pot pod noge.

BOŽIČNI POHOD NA SV. KRIŽ (1050 m), 25. december

Vodniki: vsi vodniki.
Zahtevnost: lahka pot.
Čas hoje: 4 ure.

Vsako leto šoštanjski planinci zaključimo z Božičnim pohodom na Sv. Križ. Start pohoda in odhoda skupin je pred gostiščem Grebenšek v Belih Vodah med 16.30 in 17.30, povratek z vrha pa ob 21. uri. Vodniki vodimo na poti od Grebenška mimo Kelnerja in na vrh po označeni poti.

Seznam vodnikov PD Šoštanj

V Planinskem popotniku je vsako leto priložen tudi seznam vodnikov z doseženimi kategorijami. Da boste vedeli, kaj katera kategorija pomeni in katere poti/ture lahko vodnik z doseženo kategorijo vodi, vam dodajamo še tole razlago, ki je povzeta iz knjižice Vodniška komisija PZS v letu 2006.

VODNIK/ ICA	NASLOV	POŠTA	TELEFON	GSM	vod. kateg.
Andreja Konovšek	Lokovica 61	Šoštanj	58 82 627	031/ 869 927	A, B, D
Barbara Mavsar	Toledova 2	Velenje	58 65 922	031/ 679 800	A
Bojan Rotovnik	Prešernov trg 12	Šoštanj	891 10 16	031/ 382 450	A, B, D, G*
Brina Zabukovnik Jerič	Založe 85c	Polzela	/	041/ 432 368	A
Evgen Drvarič	Tovarniška pot 7	Šoštanj	58 81 042	/	A, B
Filip Vrabič	Florjan 173	Šoštanj	58 82 274	031/ 743 030	A*
Igor Rezman	Gaberke 102	Šoštanj	58 93 586	041/ 776 234	A
Janez Kugonič	Lokovica 142f	Šoštanj	/	031/ 702 365	A*
Jure Drev	Lokovica 99	Šoštanj	58 81 799	041/ 776 269	A, D, B*
Jure Grudnik	Ravne 43b	Šoštanj	58 93 049	041/ 437 235	A*
Martina Pečnik	Lepa Njiva 1	Šoštanj	58 81 268	031/ 738 821	A, B, D
Matej Kortnik	Lokovica 55	Šoštanj	891 16 16	040/ 328 898	A, B, D
Milan Pogorelčnik	Cesta talcev	Šoštanj	/	041/ 657 630	A*
Miran Hudej	Lokovica 17 A	Šoštanj	58 82 744	041/ 776 268	A, D*, B*

* pripravnik za določeno kategorijo vodenja

Kategorija	Razlaga	Katere poti/ture lahko vodnik vodi?
A	lahke kopne ture	lahke označene poti lahke neoznačene poti
B	zahtevne kopne ture	vse, kar je opisano pri A kategoriji zahtevne in zelo zahtevne označene poti zahtevne neoznačene poti lahka brezpotja
C	zelo zahtevne kopne ture	vse, kar je opisano pri B kategoriji zelo zahtevne neoznačene poti zahtevna in zelo zahtevna brezpotja
D	lahke snežne ture	lahke označene in neoznačene poti v snegu zimsko markirane poti organizirane in varovane zimske pohode
G	lahki turni smuki	vse iz D kategorije lahki turni smuki

Planinska skupina Vrtca Šoštanj

Tudi v vrtcu planinarimo

Tudi v vrtcu smo pod leto potegnili črto in ugotavljali, kako nam je uspelo delo.

V lanskem šolskem letu sva imeli 15 otrok, ki so bili vpisani v Planinsko društvo Šoštanj in hkrati izpoljnjevali dnevnik Ciciban planinec. Kljub začetnim težavam smo uspeli narediti nekaj lepih izletov.
Eden izmed teh je bil izlet na Goro Oljko, kamor smo povabili tudi starše. Na Gori Oljki nam je nekaj zgodovinskih utrinkov nanizal Andražev očka, ki je bil pripravljen podeliti svoje vedenje z nami. Na železniško postajo smo se vrnili dobre volje in že snovali načrte za naprej. Žal pa nam je malo ponagajalo vreme, malo pa nas je prehitel čas in tako ni bilo nič z izletom na Smrekovec. Tako so se cicibani planinci poslovili brez zaključnega izleta.
V šolskem letu 2005/2006 pa sva zopet povabili otroke k sodelovanju. V skupino se je vključilo 12 otrok, ki so stari od 5 – 6 let. Naš načrt obsega 7 srečanj. Načrtujemo 3 – 4 pohode po okoliških hribih, ki jih bomo izvedli v dopoldanskem času, srečanje z markacisti, ogled planinske sobe in seznanitev s planinsko opremo ter poslušanje zgodbe ali pravljice. Vse bomo zabeležili v planinske dnevnike. Kot vsako leto načrtujemo skupaj z vodnikom Bojanom zaključni izlet na Smrekovec, za katerega upamo, da nam bo letos uspel.

V upanju, da bomo uspeli spoznati in prehoditi čimveč planinskih poti vas pozdravljamo iz vrtca Brina Šoštanj.

Otroci planinci in mentorici Jožica in Zorana.

Planinska skupina OŠ Šoštanj

Vjeseni smo se združili učenci in delavci obeh šoštanjskih šol. Tako je zaživela tudi planinska skupina najmlajših. Da je zanimanje za planinarjenje veliko, sploh ni nihče dvomil. Ko pa smo zbrali prijave za planinski krožek, se je število povzpelo preko štirideset.

Lepo jesensko vreme nas je zvabilo na prvi izlet. Ker smo zraven povabili tudi starše, smo se lahko kar z avtomobili zapeljali do koče na Smrekovcu. Preden smo se podali na pot proti Komnu, smo se prešteli. Verjeli ali ne, našteli smo kar 26 otrok in 18 staršev.
Vreme je bilo za ta letni čas prijetno toplo, zato smo se na poti večkrat ustavili, se poigrali in okrepčali z malico. Pot nas je vodila po mehki preprogi planinskih trav, pod mogočnimi smrekami in med nizkimi borovci. Ob studencih smo se odžejali s čisto studenčnico in tako okusili najbolj zdravo naravno pijačo.
Pot nas je najprej vodila na Krnes, kjer smo preverili globino jezerca. Na Komnu smo naredili »gasilski posnetek«, pomalicali in se pri kapelici vsi podpisali v knjigo obiskovalcev. Seveda ni manjkalo skrivanja, počakale pa so nas tudi zadnje že kar prezrele brusnice. Najbolj vztrajni so našli še nekaj zadnjih borovnic.
Ko smo se vračali, nismo bili nič utrujeni, zato smo se povzpeli še na vrh Smrekovca. Pri koči pa smo se poslovili. Preden smo se razšli, smo si obljubili, da se srečamo spet na zimskem izletu.

Planinska skupina na OŠ Šoštanj (vodja Jožica Andrejc) svoje izlete pripravlja skupaj

s planinsko skupino na podružnični šoli v Topolšici (vodja Nuša Kugonič). V tem šolskem letu imamo v načrtu še zimsko »turo«, pa izlet od Grebenška preko Žlebnika na Sleme, spomladi pa bi radi osvojili Lepenatko. Starši so obljubili, da se nam bodo vedno z veseljem pridružili in poskrbeli za prevoz. Na izlet nas spominja nekaj fotografij, ki smo jih posredovali na spletno stran Osnovne šole Šoštanj.

Mentorica: Jožica Andrejc

Delovanje planinskega krožka na OŠ Šoštanj v šolskem letu 2005/06

Prvi september je bil za učence in delavce šole poseben dan. Pouk se je začel na novi, veliki in lepi šoli. Vendar je marsikoga ob vstopu stisnilo pri srcu, kajti ostali so prijetni spomini na obe stari šoli.

Poleg pouka so se na šoli začele odvijati interesne dejavnosti, med njimi tudi planinski krožek. V krožek na višji stopnji se je vpisalo 40 učencev.
Že v mesecu oktobru so učenci v Gornjem Gradu sodelovali na tekmovanju Mladina in gore. Ekipo PREPIRLJIVKE so sestavljale Aleksandra Štabuc, Valerija Lesnjak, Andreja Nježič in Ajda Prušek. Osvojile so dvanajsto mesto. Ekipo MEŠANČKI pa so sestavljali Suzana Podvinšek, Katja Podvinšek, Nejc Galof in Klemen Spital. Zasedli so osmo mesto in se s tem uvrstili na državno tekmovanje, ki bo v mesecu januarju v Sostrem.
Na planinskem orientacijskem tekmovanju, ki je bilo 12. 11. 2005 v Ravnah, so tekmovale 4 ekipe. Ekipo A1 so sestavljale Anja Tajnik, Anja Jelen, Suzana Podvinšek in Peter Aristovnik. Ekipo A2 so zastopali Boštjan Urbanc, Nejc Galof, Nino Žvikart in Jošt Napotnik. Ekipo B1 so sestavljali Andreja Nježič, Damjan Brodnik in Edi Kotnik. Tekmovalci v B2 kategoriji so zasedli prvo mesto. To so bili: Špela Sovič, Lucija Sovič, Maja Sovič, Veronika Rotnik in Urban Rotnik.

Plan izletov v šolskem letu 2005/06
Prvi izlet smo načrtovali 26. 11. 2005 na Mrzlico, vendar je zaradi močnega sneženja odpadel. V mesecu februarju se mislimo odpraviti na Veliko planino, marca na Kremžarjev vrh, aprila na Lepenatko, maja na Ratitovec in junija na Begunjščico.
Upam, da nam ne bo veselega planinarjenja zopet pokvarilo slabo vreme.
Na sestanku mladinskega odseka smo se dogovorili, da nam bodo organizirali predavanje s prikazom planinske opreme, orientacije, plezanje (na umetni steni v telovadnici ali na plezališču v Florjanu).

Mentorica PK: Danica Švarc

Mladinska skupina

Mladinska skupina (dijaki in študentje) se je v letu 2005 nekajkrat srečala in skupaj z mladinsko skupino PD Velenje izvedla nekaj izletov.

Tudi v letošnjem letu bodo skočili kam v hribe in da bo družbe večja in še bolj vesela bodo spet povabili velenjčane. Pridruži se nam tudi ti! Vse informacije dobiš pri vodjih skupine Janezu Kugoniču (031 702 365) ali Juretu Grudniku (041 437 235). Pridi, da nas bo več.

Planinski tabor Bistra 2005

Od 20. do 27. avgusta sta mladinska odseka planinskih društev Velenja in Šoštanja skupaj organizirala planinski tabor za osnovnošolce in srednješolce, ki je potekal v Bistri na Koroškem. Tabor je potekal pod okriljem Savinjskega meddruštvenega odbora. Pripadel nam je zadnji termin, tako da je naša izmena zaključila taborjenje, ki se je pričelo konec junija. Tabora se je udeležilo 21 udeležencev iz obeh društev. Udeležba sicer ni bila po pričakovanjih vodstva, vendar je bil tabor zaradi manjšega števila otrok toliko prijetnejši. Vsi smo se med sabo zelo dobro spoznali, zato je bilo vzdušje v taboru vseskozi odlično. In tega vzdušja ni niti za trenutek pokvarilo slabo vreme, ki nas je praktično spremljalo vsak dan.

V soboto smo okoli enih prispeli v Bistro, kjer nas je lepo sprejela Celjska izmena in nam z lepimi željami predala taborni prostor. Ko smo se ravno začeli malce privajati na novo okolje, nas je presenetil močan naliv in nas kar nekaj časa zadrževal v jedilnici. Po nalivu je sledila nastanitev v šotore. Ta dan nam je še uspelo izvesti krajši pohod po okolici tabora, vendar je se tudi ta končal s ploho, tako da smo vsi premočeni prišli nazaj v tabor.

V naslednjih dveh dneh se vreme ni izboljšalo, tako da smo bili v taboru. Izvedli smo razna predavanja v planinski šoli, o nevarnostih v gorah, varstvu okolja, prvi pomoči, vozlih, tehnični opremi itd. V ponedeljek nam je uspelo izvesti orientacijsko tekmovanje, čeprav nam je nebo vseskozi grozilo z dežjem.

V torek smo izvedli prvo turo na Olševo. Zaradi ne preveč dobre vremenske napovedi smo se zelo zgodaj odpravili na pot. Sicer je bila na turi prisotna zelo gosta megla, vendar je bila vseeno zelo lepa tura, ki je na srečo minila brez dežja.

V sredo smo se odpravili do Najevske lipe, ki je izjemna po svojem izgledu, starosti in seveda po merah, saj meri v višino kar 24 metrov. Blizu lipe sta bili nogometno in odbojkarsko igrišče, ki smo ju izkoristili in tako je minil končno en sončen dan. Zvečer smo odšli na lov za mlinarjevim zakladom. V zakladu so bile same dobrote, ki smo si jih potem privoščili ob tabornem ognju.

Četrtek je bil namenjen plezanju v Burjakovi steni in kopanju v Ravnah na Koroškem. Naslednji dan pa je sledila kraljevska tura na Raduho, ki pa smo jo kljub slabemu vremenu vseeno osvojili. Zvečer je bil, kot vsak prejšnji dan, družabni večer. Bil je malce daljši kot ponavadi, saj je bil to naš zadnji večer. Treba je povedati, da smo imeli odličnega kuharja, ki nas je ta večer presenetil s slavnostno večerjo ob svečah.

In tako je prišel zadnji dan, veliko prekmalu, saj se nam je vsem zdelo, da smo šele prišli v tabor. Sledilo je še nekaj skupinskih fotografij in odhod. Vsi smo bili kar malce slabe volje zaradi konca, zato smo vsi prisegli, da se naslednje leto ponovno vidimo v taboru. Mislim da je bilo sklenjenih veliko novih prijateljstev, zato verjamem, da se bo večina, če ne kar vsi, z veseljem udeležila tabora prihodnje leto.

Jure Grudnik

Novo plezališče v Florjanu pri Šoštanju

V soboto, 1. oktobra 2005, je bilo ob glavni cesti Šoštanj - Bele Vode, natančneje v Florjanu, z manjšo slovesnostjo odprto plezališče. Na otvoritvi so okoli 60 zbranim spregovorili Dani Urbanc iz Šaleškega jamarskega kluba Topolšica, predsednik Planinskega društva Šoštanj, Vlado Stropnik ter predsednik Športne zveze Šoštanj, Bojan Rotovnik. Svečano otvoritev plezališča pa je opravil župan občine Šoštanj, Milan Kopušar, ki je ob tem vsem bodočim uporabnikom zaželel varno plezanje in obilo veselja ob uporabi novega športnega objekta v občini Šoštanj.

Zgodovina urejanja plezališča sega več kot dvajset let nazaj, ko so posamezni domači zanesenjaki pričeli z iskanjem primernih naravnih sten v zahodnem delu Šaleške doline za plezanje in za ureditev plezališča. Na podlagi dolgoletnega iskanja in testiranja je bilo v začetku leta 2003 na sestanku med jamarji in planinci sklenjeno, da je za ureditev plezališča najprimernejša naravna stena na vznožju hriba Rnek v Florjanu. V maj leta 2003 so predstavniki Šaleškega jamarskega kluba Topolšica, Planinskega društva Šoštanj in Športne zveze Šoštanj sklenili z lastniki zemljišča na področju hriba Rnek v Florjanu, Ane Majhen in Silvestra Mežnarja, pisni dogovor o uporabi zemljišča za namen ureditve plezališča. Nato so se začela zemeljska dela za ureditev dostopov do stene in nato še urejanje same stene.

V dobrih dveh letih je bilo opravljenih okoli 1500 ur prostovoljnega dela pri urejanju plezališča. Večji del so opravili jamarji, ki so bili pod vodstvom Danija Urbanca zadolženi za urejanju stene – čiščenje, določitev smeri ter opremljanje s svedrovci in sidrišči. Planinci so prevzeli ureditev okolice plezališča in ureditev poti za dostop do stene. Športna zveza Šoštanj pa je pri projektu sodelovala s finančnimi sredstvi pri delnem strojnem urejanju okolice in pri nakupu opreme (svedrovci, sidrišča in lepilo) za opremljanje stene. Do otvoritve je bilo opremljenih 15 plezalnih smeri s težavnostjo četrte stopnje po UIAA in več. Tudi po otvoritvi se bo nadaljevalo opremljanje plezališča, saj stena, ki je široka več kot 100m, ponuja še veliko možnosti za nove plezalne smeri.

Velik delež pri urejanju plezališča so prispevali tudi: Šaleški alpinistični odsek, Termoelektrarna Šoštanj, Občina Šoštanj, Mestna občina Velenje, Krajevna skupnost Topolšica, Prostovoljno gasilsko društvo Topolšica, Komisija za športno plezanje pri Planinski zvezi Slovenije in Zavod za gozdove Slovenije, krajevna enota Šoštanj. Vsekakor pa so pomemben delež prispevali tudi lastniki zemljišč ter nekateri prebivalci Florjana, ki so po svojih močeh pripomogli k odprtju plezališča. Vsem iskrena hvala!

Bojan Rotovnik

Kaj smo delali vodniki?

Kot že nekaj let zapored se člani odseka zberemo na dveh rednih letnih sejah – spomladanski in jesenski. Sestanki so namenjeni analizi izvedenih akcij, tekoči problematiki, izobraževanju, nabavi in vzdrževanju opreme ter planiranju akcij in izletov za naslednje leto. Vodniški odsek društva se je v letu 2005 kadrovsko povečal za štiri nove člane in dva pripravnika za A kategorijo. Upamo, da bosta pripravništvo čim prej zaključila in tako uspešno pomagala pri društvenih akcijah. Odsek ima tako sedaj 15 članov, od tega 11 registriranih vodnikov in dva pripravnika.

Uspelo nam je izvesti skoraj vse načrtovane akcije, izjema je turni smuk s Savinjskega sedla

in tura na Paški Kozjak, ki sta odpadla zaradi preveč novozapadlega snega. Tretjo nedeljo v mesecu juliju smo že četrtič izvedli skupno akcijo šaleških planinskih društev »Skupaj varno v gore«, kjer imajo udeleženci možnost izbirati ture treh težavnostnih stopenj (lahka, zahtevna, zelo zahtevna). Za osvojitev smo si izbrali vrhove na Jezerskem – Virnikov Grintovec, Velika baba in Kočna. Akcija se bo izvedla tudi v letu 2006. Izhodišče za osvajanje vrhov bo Medvodje oziroma dolina med Košuto in Storžičem ter Kriško goro na jugu. Ture zaenkrat še niso izbrane.

Vodniki kot eni izmed aktivnejših članov društva s svojimi izkušnjami pripomorejo k boljši varnosti na izletih ter tako tudi svoje izkušnje prenašajo in prenesejo na ostale člane in planince – že tudi najmlajše, ko se tudi ti sami odpravijo v gore, da se zavedajo pomena varnosti v gorah in ohranitev gorske narave.

Udeležili smo se srečanja vodnikov savinjskega meddruštvenega odbora na Paškem Kozjaku, v organizaciji savinjskega odbora in Planinskega društva Velenje. Gost srečanja je bil podpredsednik PZS Danilo Škerbinek. Po krajši turi na Špik smo v domu imeli razpravo na temo Nesreče v gorah in njihova analiza. Iz analize GRS je razvidno da se najmanj nesreč dogodi na vodenih izletih.

Vsako leto imamo šaleški vodniki v začetku decembra srečanje. Letošnji organizator je bilo Planinsko društvo Velenje. Zbrali smo se v domu na Paškem Kozjaku. Srečanje je prvotno namenjeno družabnosti in spoznavanju vodnikov sosednjih društev. Vsako leto imamo temo, o kateri teče razprava, letošnja je bila Zgodovina vodništva na Slovenskem, vodniške organizacije ter organiziranost vodnikov Planinske zveze Slovenije.

V letu 2006 vam želim čim več varno prehojenih poti in dober korak.

Jure Drev, načelnik vodniškega odseka

Planinsko društvo 19 04 Šoštanj

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi na

OBČNI ZBOR

ki bo v petek,
3. marca 2006, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma v Šoštanju.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika in načelnikov odsekov
3. Poročilo Nadzornega odbora PD Šoštanj
4. Razprava na podana poročila
5. Program dela za leto 2006
6. Razno

VABLJENI!

Predsednik PD Šoštanj:
Vlado Stropnik

Sekcija Zlatorog

Sekcija Zlatorog, ki združuje okoli 15 članov PD Šoštanj, je v letu 2005 izvedla naslednje aktivnosti:

- januar – april: redna tedenska rekreacija (kegljanje in fitnes) v Športnem centru TEŠ,
- 8. januar: zimski vzpon na Smrekovec,
- 7. februar: zahtevni zimski vzpon na Rogatec,
- 2. julij: vzpon na Uršljo goro peš iz Šoštanja ter nato povratek do Grebenška,
- oktober – december: redna tedenska rekreacija v telovadnici Partizan,
- 23. oktober: obisk Filipa na pl. Javorje,
- 30. oktober: družinsko srečanje članov sekcije v Radegundi,
- 25. december: pomoč pri izvedbi tradicionalnega božičnega pohodna na sv. Križ,

Stari in novi člani sekcije.

- 29. december: zimska tura na Konečko planino iz Lepe Njive.

V letu 2006 bo sekcija nadaljevala z izvajanjem aktivnostmi za člane in za ostale zainteresirane. Plan aktivnosti za leto 2006:

- redna tedenska rekreacija v telovadnici Partizan,
- vsaj 5 samostojnih tur v lažjih in tudi zahtevnejših razmerah v snegu in kopnem,
- jesensko družabno srečanje članov sekcije,
- pomoč pri izvedbi določenih društvenih aktivnosti.

Vse člane PD Šoštanj, ki bi se želeli pridružiti sekciji Zlatorog, vabimo, da nas obiščejo vsak ponedeljek med 20:30 in 22:00 uro v telovadnici Partizan, kjer imamo rekreacijo. Dobrodošli!

Bojan Rotovnik

Na Rogatcu.

Markacijski odsek v letu 2005

Dela in opravila markacistov PD Šoštanj v letu 2005:

Planinska pot Zavodnje–Sleme: ta pot je bila že opuščena, pa smo jo letos na novo očistili grmovja in vejevja ter markirali v obe smeri.

Pot Šoštanj–Gora Oljka: zaradi goloseka je bilo že kar na začetku poti pri Draju s poti potrebno počistiti precej vejevja. Tudi markacije smo delno obnovili.

Na poti proti Smrekovcu nad Podojstrškom smo temeljito obnovili in počistili stopnice, porezali vejevje in grmovje. Postavili smo še varovalno ograjo. Pod Spodnjim Berložnikom smo tudi obnovili in počistili stopnice ter popravili ograjo.

Pot od Grebenška skozi Slanico proti Slemenu smo očistili grmovja in popravili ograjo in zaradi drsenja stope na brvi. Pri Krivi brezi smo temeljito popravili stopnice.

Na Trški poti je bilo potrebno prijeti za koso, kajti trava in praprot rasteta kot bi bili pognojeni. Ponovno je bil narejen golosek (tokrat pri Apatu) in zopet smo imeli opravka s čiščenjem vejevja.

Delali smo tudi **na plezališču v Florjanu**. Prvič smo tu delali zaman, saj je tisto, kar smo mi ročno napraskali, mehanizacija po svoje uredila. Smo pa potem nekajkrat le naredili še nekaj koristnega, nadelali smo stezo in stopnice.

Nismo pa letos uspeli pripraviti les za varovalne ograje ob poti na Pusti grad, kar imamo še na dolgu, in obljubljamo, da bomo to tudi uredili, čim mine zima.

Pa srečno na vseh planinskih poteh!

Vinko Pejovnik,
načelnik markacijskega odseka

Seznam pohodnikov po RAVENSKI POTI V LETU 2005

Ravenska pot

Zap. št.	Ime	Priimek	Kraj	Prehojeno
1	Valerija	Avbreht	Ravne	
2	Slavko	Bačovnik	Ravne	
3	Rujana	Bdekić	Rogaška Slatina	
4	Vera	Beovič	Šoštanj	
5	Zvonimir	Brkašić	Zagreb	
6	Darko	Bulica	Zagreb	
7	Mateja	Cerar	Slovenske Konjice	
8	Nada	Čas	Ravne	
9	Družina	Čekon	Šoštanj	
10	Aljaž	Črešnik	Vitanje	
11	Lidija	Črešnik	Slovenske Konjice	
12	Martin	Dolinšek	Ravne	
13	Evgen	Drvarič	Šoštanj	2x
14	Luka	Farkaš	Vitanje	
15	Damjan	Fijavž	Vitanje	
16	Karmen	Fijavž	Vitanje	
17	Luka	Fijavž	Vitanje	
18	Nina	Fijavž	Vitanje	
19		Fijavž	Vitanje	
20	Franjo	Gagulič	Šmihel	2x
21	Marjana	Gagulič	Šmihel	2x
22	Janko	Galež	Šmarje	
23	Donat	Gaščević	Zagreb	
24	Miran	Golčar	Šoštanj	
25	Julijana	Grašinjer	Vitanje	
26	Niko	Guid	Pekre	
27	Družina	Heindl	Šoštanj	
28	Mirko	Hostnik	Celje	
29	Gaja	Hribernik	Vitanje	
30	Branka	Jakob	Vitanje	
31	Sašo	Jakob	Vitanje	
32	Valentina	Jakob	Vitanje	
33	Marija	Jakop	Vitanje	
34	Ivan	Jakopanec	Šoštanj	
35	Jože	Jerik	Velenje	
36	Fani	Jurjevec	Lokovica	
37	Franc	Jurjevec	Lokovica	
38	Andreja	Jurkovnik	Ravne	
39	Anica	Jurkovnik	Ravne	
40	Janko	Jurkovnik	Ravne	
41	Majda	Jurkovnik	Ravne	
42	Milan	Jurkovnik	Ravne	
43	Olga	Jurkovnik	Ravne	
44	Sabina	Jurkovnik	Ravne	
45	Jožica	Justin	Šoštanj	
46	Zdenka	Juvenić	Zagreb	
47	Marko	Kampeš	Zagreb	
48	Ivica	Kešpret	Lokovica	
49	Miran	Kešpret	Lokovica	
50	Sandra	Kešpret	Lokovica	
51	Marija	Kljaič	Zagreb	
52	Franc	Kompare	Velenje	
53	Milka	Kompare	Velenje	
54	Milan	Kopušar	Gaberke	
55	Franc	Koren	Ravne	
56	Janko	Kos	Velenje	
57	Emil	Kotnik	Ravne	
58	Franc	Kotnik	Nova Cerkev	
59	Lana	Kotnik	Ravne	
60	Maja	Kotnik	Ravne	
61	Marija	Kotnik	Nova Cerkev	
62	Marjan	Kotnik	Ravne	
63	Sonja	Kotnik	Ravne	2x
64	Anton	Kranc	Vitanje	
65	Gelca	Kumer	Ravne	
66	Vani	Kumer	Ravne	
67	Franc	Laznik	Ravne	2x
68	Tonika	Laznik	Ravne	
69	Miha	Legan	Kočevje	
70	Štefka	Likeb	Šoštanj	2x
71	Kati	Ljudavaj	Rogaška Slatina	
72	Vlado	Majer	Žalec	
73	Družina	Majko	Nazarje	
74	Vinko	Martinovič	Šoštanj	
75	Darinka	Meh	Ravne	
76	Slavko	Meža	Velenje	
77	Teja	Meža	Velenje	
78	Herman	Mlinšek	Vitanje	
79	Jaka	Mlinšek	Vitanje	
80	Marjeta	Mlinšek	Vitanje	
81	Zala	Mlinšek	Vitanje	
82	Tabana	Mohorčič	Nazarje	
83	Franc	Nahtigal	Šoštanj	2x
84	Franc	Naveršnik	Ravne	
85	Jožica	Naveršnik	Ravne	
86	Marjan	Nikolič	Vitanje	
87	Helga	Novak	Šoštanj	
88	Erna	Obšteter	Ravne	
89	Peter	Obšteter	Ravne	2x
90	Branka	Očić	Zagreb	
91	Darinka	Ogrizek	Zagreb	
92	Vida	Opak	Kočevje	
93		Otot	Polzela	

94	Edo	Ovčjak	Ravne	
95	Vera	Pak	Zagreb	
96	Ida	Pejovnik	Šoštanj	2x
97	Vinko	Pejovnik	Šoštanj	2x
98	Marko	Pergovnik	Ravne	
99	Mirko	Pergovnik	Ravne	
100	Vida	Pergovnik	Ravne	
101	Matevž	Petac	Vitanje	
102	Ivanka	Plazl	Gaberke	
103	Arči	Po	Celje	2x
104	Tone	Podgorski	Prebrod	
105	Danica	Podju	Rogaška Slatina	
106	Boštjan	Podobnik	Ravne	
107	Doroteja	Podpečan	Velenje	
108	Milan	Podpečan	Velenje	
109	Štefi	Podpečan	Šoštanj	2x
110	Jan	Pogladič	Vitanje	
111	Jožica	Potočnik	Ravne	
112	Ketisa	Potočnik	Ravne	
113	Viktor	Potočnik	Ravne	
114	Dani	Praprotnik	Ravne	
115	Danica	Praprotnik	Velenje	
116	Dragica	Praprotnik	Ravne	4x
117	Jože	Praprotnik	Ravne	2x
118	Anka	Pugelj	Lajše	
119	Roman	Pugelj	Lajše	
120	Vera	Radi	Celje	
121	Toni	Rostohar	Nazarje	
122	Lara	Rotovnik	Vitanje	
123	Franc	Rupnik	Vrbje	
124	Darinka	Samec	Kosore	
125	Ponaca	Schreinter	Zagreb	
126	Anton	Selan	Ravne	
127	Rudi	Seneker	Studenci	
128	Mojca	Sever	Laško	
129	Vera	Skornšek	Ravne	
130	Bojana	Slemenjak	Vitanje	
131	Dejan	Spital		
132	Milica	Stegu	Celje	
133	Cita	Stopar	Velenje	
134	Ilena	Stoper	Zagreb	
135	Angelika	Stropnik	Šoštanj	
136	Anica	Stropnik	Šoštanj	
137	Ivan	Stropnik	Ravne	
138	Maja	Stropnik	Florjan	
139	Vlado	Stropnik	Šoštanj	
140	Drago		Polzela	
141	Zdenka		Liboje	
142	Željko	Špegelj	Vitanje	
143	Dražen	Štifter	Rijeka	
144	Leon	Štrban	Šoštanj	2x
145	Primož	Švab	Vitanje	
146	Danica	Švarc	Ravne	
147	Ferdo	Tajnik	Ravne	
148	Ivan	Tajnik	Ravne	
149	Jožica	Tajnik	Ravne	
150	Karla	Tajnik	Ravne	
151	Branko	Tesla	Zagreb	
152	Hermina	Timošek	Vitanje	
153	Saza	Tinjšek	Vitanje	
154	Đuka	Tourloza	Zagreb	
155	Filipo	Trleko	Rogaška Slatina	
156	Biserka	Ulipi	Zagreb	
157	Branko-Dado	Ulipi	Zagreb	
158	Štefka	Urh	Rogaška Slatina	
159	Franc	Vačovnik	Ravne	3x
160	Grega	Vačovnik	Ravne	2x
161	Ivan	Vačovnik	Velenje	
162	Luka	Vačovnik	Ravne	
163	Marija	Vačovnik	Ravne	
164	Rezka	Vačovnik	Velenje	
165	Slavko	Vačovnik	Šoštanj	
166	Valerija	Vačovnik	Šoštanj	
167	Veronika	Vačovnik	Ravne	
168	Katja	Vesrič	Ravne	
169	Silva	Veternik	Velenje	
170	Silvo	Veternik	Velenje	
171	Jarisa	Višnjer	Vitanje	
172	Alenka	Vučina	Zavodnje	
173	Berta	Zager	Šoštanj	
174	Družina	Zaleznik	Šoštanj	
175	Anja	Zaljuberšek	Ravne	
176	Bojana	Zaljuberšek	Ravne	
177	Tadej	Zaljuberšek	Ravne	
178	Tone	Zaljuberšek	Ravne	
179	Helena	Založnik	Vitanje	
180	Peter	Založnik	Vitanje	
181	Janez	Zupan	Radeče	
182	Majda	Železnik	Šoštanj	
183			Zagreb	
184			Zagreb	
185			Zagreb	
186			Zagreb	

Pokrovitelj Ravenske poti:

vas
gradbeništvo, trgovina in proizvodnja d.o.o.

Seznam pohodnikov po TRŠKI POTI V LETU 2005

Zap. št.	Ime	Priimek	Kraj
1	Erika	Drev	Lokovica
2	Suzana	Kovač	Šoštanj
3	Justina	Šantej	Velenje
4	Jožica	Kolenc	Velenje
5	Peter	Juvan	Topolšica
6	Franc	Kolenc	Velenje
7	Anton	Belaj	Velenje
8	Jožica	Juvan	Topolšica
9	Savo	Milanović	Rijeka
10	Domina	Živković	Rijeka
11	Marija	Novak	Velenje
12	Katja	Pleše	Velenje
13	Jože	Ržen	Velenje
14	Jožica	Ržen	Velenje
15	Maja	Koren	Velenje
16	Andreja	Plešnik	Lepa Njiva
17	Jože	Zep	Velenje
18	Damjan	Konovšek	Lokovica
19	Marija	Meža	Velenje
20	Tilka	Kompare	Velenje
21	Zdenko	Kristijan	Samobor
22	Darko	Domotorffy	Samobor
23	Branko	Razum	Samobor
24	Dragica	Zep	Velenje
25	Slavko	Meža	Velenje
26	Teja	Meža	Velenje
27	Polka	Pevec	Velenje
28	Franc	Kompare	Velenje
29	Nada	Perc	Velenje
30	Miran	Adamič	Ljubljana
31	Branko	Tesla	Zagreb
32	Zvonimir	Brkašić	Zagreb
33	Đorđe	Turloža	Zagreb
34	Danica	Švarc	Ravne
35	Stanko	Švarc	Ravne
36	Zvonimir	Brašič	Zagreb
37	Janko	Stripnik	Florjan
38	Stani	Švarc	Ravne
39	Pohodniki upokojencev Šoštanj - 15 pohodnikov		

SKUPNO 53 registriranih pohodnikov v letu 2005.

Pokrovitelj Trške poti okoli Šoštanja:

Planinska sekcija Društva upokojencev

Planinska sekcija Društva upokojencev Šoštanj ima svoje redne mesečne izlete vsako drugo sredo v mesecu. Običajno se zberejo ob 8.uri na AP Šoštanj. Sekcijo vodi Evgen Drvarič, zato so vse dodatne informacije pri njem na tel. št. 03 588 10 42.

Tudi v letu 2005 bo sekcija organizirala pohode v različne smeri, v bližnje in tudi bolj oddaljene kraje, in sicer:

KDAJ?	KAM?
januar	Šentjur–Rifnik
februar	Letuš–Dobrovlje
marec	Celjska koča–Svetina
april	Zidani Most–Kopitnik
maj	Trojane–Limbarska gora
junij	Gornji Grad–Menina
julij	Tabor–Krvavica–Čemšeniška planina
avgust	Trbovlje–Kum
september	Izvir Ljubije–Zaloka–Smrekovec
oktober	Slovenj Gradec–Kremžarjev vrh
november	Mestinje–Sladka gora
december	Zaključek (izlet v neznano)

Evgen Drvarič

Planinski popotnik gre z nami v gore

Akcija, v kateri vas spodbujamo, da Planinski popotnik ponesete tudi s seboj na izlet v hribe ali popotovanje, je potekala tudi v letu 2005.

Na razpis sta se z dvema fotografijama javili Zinka Moškon in Martina Pečnik.

Zinka je naš društveni časopis ponesla prav na najsevernejšo točko Evrope – na Nodrkapp. Več o njenem potovanju si lahko preberete v posebnem članku. S sabo na izobraževanje na Škotsko pa je Planinski popotnik vzela Martina. Tudi ona nam škotske hribe predstavlja v posebnem članku.

Prilagamo obe fotografiji in objavljamo, da je zmagovalka Zinka Moškon. Zinka, kot je bilo objavljeno, si lahko za nagrado izberete enodnevni izlet s seznama izletov, ki jih bo v letu 2006 izvedel vodniški odsek. Na izlet boste seveda šli brezplačno.

Zinka na Nodrkappu.

Planinski popotnik na Ben Nevisu - na vršnem, delu je bila zaradi megle vidljivost izredno skromna, tako, da geodetske točke s s sopotnikom nisva našla. Ko je začel pihati še veter, sva jo raje hitro ucvrla nazaj v dolino. (Foto: Donald iz Birminghama)

Tradicionalni božični pohod na sv. Križ (1051m)

Fotoreportaža

Brezplačni čaj.

Kuhanje čaja.

Gorski reševalci.

Gneča pred cerkvijo.

Ta glavna dva.

Posvetni in politični vrh.

Jaslice v cerkvi.

Članarina PD Šoštanj v letu 2005

VRSTE ČLANSTVA

Vrste članstva v letu 2006	Članarina 2006	barva znamkic
A - najbolj aktivni člani z največ ugodnostmi (vključena tudi naročnina na Planinski vestnik)	**11.000**	**rdeča**
B - aktivni člani z večino ugodnosti	**3.900**	**modra**
B1 - osebe starejše od 70 let, z ugodnostmi B članov	**2.500**	**modra**
S+Š - srednješolci in študenti do 26. leta starosti ali mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	**2.500**	**zelena**
P+O - predšolski in osnovnošolski otroci	**1.000**	**rumena**
DRUŽINSKI POPUST (ne velja za B1 člane)	**- 10%**	

PREGLED ŠTEVILA ČLANOV PD ŠOŠTANJ OD LETA 1990 DO 2005

leto	A člani	odrasli	mladina	podporni	skupaj	indeks
1990		145	101		246	/
1991		175	80		255	104
1992		200	120		320	125
1993	1	216	100		317	99
1994	3	212	80		295	93
1995	4	241	103		348	118
1996	2	211	135		348	100
1997	5	214	141		360	103
1998	11	188	134		333	93
1999	11	175	123		309	93
2000	10	181	119		310	100
2001	12	164	131		307	99
2002	12	154	96		262	85
2003	8	134	116	23	281	107
2004	3	211	116	5	335	119
2005	9	181	100	7	297	89
povprečje:	7	188	112	12	308	102

PRAVICE ČLANOV V LETU 2006:

Članske kategorije B, B1, S+Š, P+O imajo naslednje pravice:

- osnovno zavarovanje za primer trajne invalidnosti (2.000.000 SIT) ali nezgodne smrti (1.000.000 SIT) doma in v gorah Evrope in Turčije;
- popust Zavarovalnice Tilia pri zavarovanju nepremičnin in opreme do 10 %;
- 50-odstotni popust pri prenočevanju v planinskih kočah v Sloveniji in oprostitev plačila turistične takse;
- popust pri prenočevanju v planinskih kočah štirinajstih planinskih organizacij Evrope;
- zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in Turčije in za prevoz v domovino v vrednosti do 650.000 SIT po škodnem zahtevku;
- 10-odstotni popust pri nakupu planinskih edicij v založbi PZS;
- 1.000 SIT popusta zavarovalnice pri nabavi čelade in varovalnega kompleta*;
- komercialne popuste pri nekaterih prodajalcih športne opreme po Sloveniji, s katerimi ima PZS pogodbe;
- vse pravice na podlagi Pravil PD Šoštanj.

Članske kategorije B, B1, S+Š imajo poleg gornjega še naslednje pravice:

- zavarovanje za odgovornost in za poškodbo tuje stvari (do 3.150.000 SIT), za smrt ali poškodbo osebe (do 10.500.000 SIT) ter pravno zaščito iz naslova tega zavarovanja.

Članska kategorija A ima poleg zgoraj navedenih pravic še:

- višje odškodnine za primer trajne invalidnosti (6.000.000 SIT) ali nezgodne smrti (3.000.000 SIT);
- višjo zavarovalno vsoto za primer reševanja v tujih gorah Evrope in Turčije (do 1.900.000 SIT po škodnem zahtevku);
- prejmejo Planinski koledarček 2006 (vsebuje seznam različnih planinskih aktivnosti PZS in planinskih društev);
- prejemajo najstarejšo slovensko revijo Planinski vestnik (11 številk, od tega ena dvojna),
- zavarovanje za odgovornost in za poškodbo tuje stvari (do 3.150.000 SIT), za smrt ali poškodbo osebe (do 10.500.000 SIT) ter pravno zaščito iz naslova tega zavarovanja.

** Pri nakupu čelade ali varovalnega kompleta Zavarovalnica Tilia za vse člane PZS prispeva 1.000 SIT (popust velja za nakup ene čelade ali enega varovalnega kompleta). Popust lahko uveljavite v trgovinah Treking sport Ljubljana, Iglu Šport Ljubljana, Pramontana Kranj in Anapurna Way Ljubljana. Član uveljavlja popust s potrdilom o plačilu članarine za tekoče leto. Popust lahko uveljavi na vseh poslovnih enotah Zavarovalnice Tilia, d.d. in pri zavarovalnih zastopnikih.*

Vsem članskim kategorijam je z dogovorom in doplačilom, ki ga izvedejo sami, direktno z zavarovalnico, na voljo višja zavarovalna vsota in še druge ugodnosti, ki jih ponuja Zavarovalnica Tilia.

POMEMBNO:

- Člani, ki do 31. 1. 2006 poravnajo članarino za leto 2006, imajo neprekinjeno zavarovalno jamstvo;
- A člani, ki do 31. 1. 2006 poravnajo članarino, prejemajo revijo Planinski vestnik neprekinjeno;
- A člani imajo trikrat večje zavarovalne vsote, ker plačajo višjo zavarovalno premijo.

PRIJAVA NEZGODE

Člane opozarjamo, da v primeru prijave odškodnin ne morejo kontaktirati direktno Zavarovalnico Tilia, ampak je pravilen postopek tale:

- upravičenec do odškodnine po končanem zdravljenju izpolni obrazec Prijava nezgode, ki ga dobi pri PD Šoštanj ali v Strokovni službi PZS (tel. št. 01/434-56-80);
- izpolnjen obrazec potrdi matično društvo;
- obrazec se s fotokopirano zdravniško dokumentacijo, fotokopijo veljavne članske izkaznice oz. v primeru smrti, izpisa iz knjige umrlih, pošlje na naslov: Planinska zveza Slovenije, p. p. 214, 1001 Ljubljana. PZS prijavo evidentira in posreduje v nadaljnji postopek.

Enako je potrebno ravnati tudi v primeru, ko se uveljavlja zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in Turčije in prevoz v domovino, le da se v tem primeru predloži potrdilo o plačilu stroškov reševanja.

DRUŽINSKI POPUSTI - DRUŽINSKA ČLANARINA

Družinska članarina je namenjena družinam (za družinske člane štejejo poleg staršev še mladi do 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov) in je seštevek dejanskih vrst članarine, ki članom družine glede na njihovo starost pripadajo. Priznava se le ob skupnem plačilu članarine za vse člane družine. Za družino se štejeta tudi samohranilka ali samohranilec z vsaj enim otrokom.

V letu 2006 imajo družine ob enkratnem skupnem plačilu članarine 10-odstotni popust.

A-ČLANI – NAROČILO PLANINSKEGA VESTNIKA

A-člani naj članarino za leto 2006 poravnajo praviloma do 31. 1. 2006 oz. najkasneje v februarju 2006, saj bodo do takrat prejemali tudi Planinski vestnik. Če A-član članarine do navedenega datuma ne bo poravnal, mu bo naročniško razmerje prenehalo. Za prvo in drugo številko Planinskega vestnika mu bo Strokovna služba PZS izdala račun. V primeru spremembe kategorije članstva predlagamo, da bivši A-člani sklenejo redno naročniško razmerje za naročilo Planinskega vestnika.

V primeru, da je v družini več A-članov, lahko tisti, ki se tako odločijo, namesto naročnine na Planinski vestnik uporabijo možnost uveljavljanja nabave edicij v Planinski založbi v vrednosti 6.000 SIT. Nabavo uveljavljajo le ob predložitvi veljavne članske izkaznice.

POPUSTI ZA ČLANE PRI PRENOČEVANJU V TUJINI

Na osnovi posebnega sporazuma o reciprociteti v okviru mednarodne organizacije UIAA, uživajo vsi člani slovenske planinske organizacije tudi popust pri prenočevanju v več kot 1300 objektih partnerskih planinskih organizacij v alpskem delu Evrope. Podpisnice sporazuma o reciprociteti so:

Nemčija	DAV - Deutscher Alpenverein
Avstrija	OeAV - Österreichister Alpenverein
Belgija	BAC - Belgische Alpen Club CAB - Club Alpin Belge
Španija	FEDME - Federacion Española de Deportes de Montana
Velika Britanija	AC - Alpine Club
Italija	CAI - Club Apino Italiano AVS - Alpenverein Südtirol
Francija	CAF - Club Alpin Français
Liechtenstein	LAV - Liechtensteiner Alpenverein
Luxembourg	GAL - Groupe Alpin Luxembourgeois
Nizozemska	NKBV - Niederlandse Klim – en Bergsport Vereniging
Švica	CAS Club Alpin Suisse AACBa - Akademischer Alpenclub Basel AACB - Akademischer Alpenclub Bern CAAG - Club Alpin Académique Genéve AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich
Slovenija	PZS Planinska zveza Slovenije

KOMERCIALNI POPUSTI ZA ČLANE

Osebe (planinci), ki se pri nakupu izkažejo z izkaznico PZS, veljavno za tekoče leto, so deležni naslednjih ugodnosti:

Izdelovalec / trgovina	Popusti za člane	Popusti za vodnike PZS, člane GRS, markaciste, vrh. alpiniste, mentorje	Komentar
Alpina Žiri	10%	30% vendar le v določenih prodajalnah Alpine po seznamu	*Velja v vseh Alpininih prodajalnah v Sloveniji, za specialiste pa le v nekaterih*
Annapurna Way	10% za gotovino in 5% za kreditne kartice	15%	
Dumo	15%	30-40%	*Lahko tudi večji popust glede na količino.*
Gornik	10%	15%	
Tomas Šport 2	15%	25%	*Pri nakupu trekking in planinske obutve. Popusti na veljajo za artikle z znižano ceno in v akcijski ponudbi*
Iglu Sport	10% za gotovino in 5% če ni gotovine	10% in dodatni 10% popust kot dobropis ob koncu leta	
IntAct	10%	20% samo preko PZS	
Promontana Kranj	15%	25%	*Popusti veljajo za izdelke firm: **Salewa, Lafuma, Lowa** in **Craft** in ne veljajo za izdelke v akciji*
Univet	10%	15%	*Za nakup GPS je popust 5 %.*

Popusti veljajo v naslednjih prodajalnah:

- **Alpina Žiri**: za člane PZS v vseh Alpininih prodajalnah v Sloveniji, za specialiste pa v naslednjih trgovinah: **Žiri** - Žiri 1 in Žiri 2, **Ljubljana** - Ljubljana 1 in Ajdovščina 3, **Maribor** - Maribor 2 in Vita Kraigerja 5, City center, **Celje** - Prešernova 12, **Nova Gorica** - Nova Gorica 2 (Mercator center), **Jesenice** - Jesenice 2 (Mercator center) in **Kranj** - Kranj 2 (Mercator center);
- **Annapurna Way**: Krakovski nasip 4, Ljubljana;
- **Dumo d.o.o.**: Ig 313, IG;
- **Gornik**: Gorenja vas Reteče 36, Škofja Loka;
- **Iglu šport d. o. o.**: **Ljubljana** - Tržaška c. 88, Petkovškovo nabrežje 31, BTC Šmartinska c. 152, hala 3/I; **Maribor** - Jadranska c. 27; **Celje** - Ul. Mesta Gravenbroich 9; **Lesce** - Alpska c. 27, **Škofja Loka** - Poljanska 4, **Tolmin** - Ulica padlih borcev 1/a;
- **IntAct**: Prodaja v Int Act , Kavčičeva 4, Ljubljana;
- **Promontana d. o. o. Kranj**: **Ljubljana** - Poljanski nasip 6, **Domžale** Ljubljanska c. 81, **Kranj** Koroška c. 5, **Bled** - Ljubljanska c. 1;
- **Tomas šport 2 d. o. o.**: **Ljubljana** - Mestni trg 18, Čopova ulica 14 in Center Interspar, Šmartinska 152; **Maribor** - Jurčičeva ulica 4; **Nemčavci** - Nemčavci 1d; **Ptuj** - Gavez Anton s. p., Slovenski trg 1; **Slovenj Gradec** - Rojnik Drago s. p., Glavni trg 33; **Celje** - Center Interspar, Mariborska c. 100; **Trbovlje** - Ul. 1. junija 1a; **Velenje** - Nakupovalni center Velenje, Kidričeva c. 2b; **Kranj** - Optimist d. o. o., Prešernova ul. 17; **Bled** - Optimist d. o. o., Ljubljanska c. 4,; **Koper** - Župančičeva ul. 22;
- **Univet d. o. o.** Ljubljana: poslovalnica POHODNIK BTC hala A, Šmartinska 152, Ljubljana.

INFORMACIJA O OZNAČEVANJU TRGOVIN, KJER ČLANI KUPUJEJO PLANINSKO ŠPORTNO OPREMO S POPUSTOM

Tudi za leto 2006 je Planinska zveza Slovenije z 9 opremljevalci, ki poslujejo v 62 trgovinah s planinsko in drugo športno opremo po vsej Sloveniji, sklenila dogovor o možnosti nakupa planinske športne opreme za člane planinskih društev.

Kdo je upravičen do popusta in kje so te trgovine oziroma prodajna mesta?

Do popusta je upravičen planinec, ki se izkaže prodajalcu ob nakupu planinske športne opreme z veljavno planinsko izkaznico, iz katere je razvidno, da je poravnal članarino za tekoče leto.

Kako so označena prodajna mesta?

Prodajna mesta so označena z nalepko, ki opozarja in obvešča člane Planinske zveze Slovenije, da lahko s popustom v določeni trgovini kupujejo planinsko športno opremo. Nalepka je oblikovana na osnovi planinske markacije, v kateri je v srednjem delu grb PZS, na obodu pa napis: **Tukaj kupujejo člani Planinske zveze Slovenije s popustom.**

Nalepka, ki obvešča planince o možnosti nakupa s popustom, je nameščena na vidnem mestu v trgovini poleg nalepk o možnosti plačila s plačilnimi karticami, ob blagajni in po možnosti tudi na mestih, kjer se nahaja planinska oprema.

Ravenska pot

Upravni odbor Planinskega društva Šoštanj in Upravni odbor Športnega društva Ravne sta potrdila

PRAVILNIK RAVENSKE POTI

1. člen

Ravensko pot je Planinsko društvo Šoštanj (PD Šoštanj) skupaj s Športnim društvom Ravne (ŠD Ravne) uredilo z namenom, da se tudi v Krajevni skupnosti Ravne uredi planinska pot in da občani pridobimo splošno dostopno planinsko pot v naši neposredni bližini.

2. člen

Po poti lahko hodi vsakdo, v kolikor s svojimi dejanji ne škoduje lastnini lastnikov zemljišč ob poti ali ne uničuje smernih tabel, skrinjic z žigi in drugih označb Ravenske poti.

3. člen

Ravensko pot sta uredila PD Šoštanj in ŠD Ravne v soglasju z lastniki zemljišč in z dovoljenjem Planinske zveze Slovenije. PD Šoštanj in ŠD Ravne pot tudi vzdržujeta, obnavljata in pot propagirata med ljubitelji pohodništva. Za brezhibno urejenost Ravenske poti skrbi Markacijski odsek PD Šoštanj s svojimi strokovno usposobljenimi člani in ob pomoči članov ŠD Ravne.

4. člen

Ravenska pot ima tudi svoj znak s pomočjo katerega se pot propagira. Znak določita in spreminjata upravna odbora PD Šoštanj in ŠD Ravne.

5. člen

Ravenska pot ima štiri kontrolne točke s posebnimi žigi, ki se nahajajo:

- pred gostiščem Kotnik,
- ob razvalinah gradu Forhtenek,
- na Vrholanovem vrhu 710m in
- pri kmetiji Abidnik.

PD Šoštanj in ŠD Ravne lahko z medsebojnim dogovorom po potrebi spreminjata število in razmestitev kontrolnih točk.

6. člen

PD Šoštanj skrbi tudi za posebne kontrolne kartončke Ravenske poti. Žigosane kontrolne kartončke pohodniki skupaj z osebnimi podatki pošljejo na naslov PD Šoštanj.

7. člen

Za prehojeno Ravensko pot bo PD Šoštanj na osnovi žigosanega kontrolnega kartončka podelilo vsakemu pohodniku spominski znak samo za enkrat prehojeno pot. Spominski znak določi in spreminja UO PD Šoštanj v soglasju s ŠD Ravne. PD Šoštanj in ŠD Ravne se lahko odločita tudi za posebno nagrajevanje za večkratno prehojeno Ravensko pot.

8. člen

Pravilnik Ravenske poti začne veljati z dnem sprejetja na seji UO PD Šoštanj in na seji UO ŠD Ravne. Spremembe in dopolnila pravilnika se sprejemajo na enak način, kot so bila sprejeta.

V Šoštanju, 1. junija 2005

Predsednik ŠD Ravne: Marjan Kotnik
Predsednik PD Šoštanj: Vlado Stropnik

PLANINSKI POPOTNIK
je interni časopis Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj.

Urednika:
Andreja KONOVŠEK
Bojan ROTOVNIK

Fotografije in diase so prispevali:
Bojan ROTOVNIK
Martina PEČNIK
Zinka MOŠKON
Gašper JALEN
Jani GORJANC
Miha STELE
Janez KUGONIČ

Lektoriranje:
Jožica Andrejc

Oblikovanje in prelom:
Vinko PEJOVNIK ml.

Tisk:
IGEA d.o.o., Nazarje

Število izvodov:
400

ISSN:
1581 - 5714

Januar 2006

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem.

Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Pokrovitelji PD Šoštanj v letu 2005:

TEŠ

vas
gradbeništvo, trgovina in proizvodnja d.o.o.

OBČINA ŠOŠTANJ

Športna zveza Šoštanj

PROIZVODNJA IN TRGOVINA
KMETIJSKA ZADRUGA ŠALEŠKA DOLINA z.o.o.

Krajevna skupnost Topolšica

Krajevna skupnost Šoštanj

Krajevna skupnost Gaberke

Vsem se zahvaljujemo

PLANINSKI VESTNIK

Revija za ljubitelje gora

Planinski vestnik (kratica PV) velja za najstarejšo slovensko revijo. Prva številka je izšla 8. februarja 1895, torej izhaja že več kot sto let. Planinski vestnik je začel izhajati kot glasilo Slovenskega planinskega društva (SPD), danes pa je glasilo Planinske zveze Slovenije.

Planinski
VESTNIK.

Planinski Vestnik.

Planinski Vestnik je namenjen gornikom, ki se ne ustrašijo nobene poti niti brezpotij domačih in tujih gora, planincem, ki hodijo po markiranih poteh, mladim družinam, ki želijo svoje najmlajše popeljati v naravo, upokojencem, ki želijo obilico časa porabiti v naravi, turnim smučarjem, ki uživajo v gorah pozimi, alpinistom, ki plezajo v domačih in tujih stenah, skratka vsem, ki se aktivno in odgovorno udejstvujejo v naravi in gorskem svetu.

O vsebini

Planinski vestnik je bil v vseh obdobjih ogledalo dela planinske organizacije,gorniške kulture, odraz splošnih razmer in doživljanj gora Slovencev. Revija je raznovrstna, saj v Planinskem vestniku najdemo informacije o najpomembnejših dogajanjih v planinstvu, od organizacijskih, društvenih in gospodarskih pa do športnih, odpravarskih in drugih novic, predloge za izlete in alpinistične vzpone, strokovne članke iz zgodovine planinstva, orografije, meteorologije, speleologije, toponimije in drugih ved, planinsko – avanturistične potopise, članke o naravi in varstvu narave, leposlovne prispevke, pesmi, slovstvene ocene.

Planinski vestnik je od septembra 2001 tudi na svetovnem spletu na naslovu **http://www.planinski-vestnik.com,** kjer si je možno ogledati del vsebine. Planinski vestnik je najboljša slovenska planinska revija!

Vabimo vas, da postanete naročnik Planinskega vestnika, najstarejše slovenske revije, revije za ljubitelje gora!

POŠTNINA PLAČANA PRI
POŠTI 3325 ŠOŠTANJ